

DEVĪTĀ NODAĻA

LĀODIKEJAS DRAUDZES PERIODS

Atklāsmes Grāmata 3:14-22

“Un Lāodikejas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kas ir Āmen, Uzticīgais un Patiesīgais Liecinieks, Dieva Radības Sākums.

Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts.

Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes.

Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails.

Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.

Jo, ko Es mīlu, tos Es pārmācu un pamācu, tad nu iekarsies un atgriezies!

Redzi, Es stāvu durvju priekšā un kļaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani.

Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla.

Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.”

LĀODIKEJAS PILSĒTA

Vārds “Lāodikeja” nozīmē “*cilvēku tiesības*”, un tas bija ļoti izplatīts vārds – tajā bija nosauktas vairākas pilsētas par godu sievietēm no karaliskajām ģimenēm ar šādu vārdu. Lāodikeja bija viena no politiski nozīmīgākajām un finansiāli ziedošākajām pilsētām Mazāzijā. Ievērojami pilsoņi bija atstājuši šai pilsētai mantojumā milzīgus īpašumus. Pilsētā atradās liela medicīnas skola. Pilsētas iedzīvotāji izcēlās ar mākslām un zinātni. Šo pilsētu bieži dēvēja par “metropoli” (galvaspilsētu), jo tā bija divdesmit piecu citu pilsētu apgabala centrs. Lāodikejas pilsētā tika pielūgts pagāņu dievs Zevs. Faktiski, šī pilsēta reiz tika saukta par *Diospoli* (Zeva Pilsēta) par godu viņu dievam. Ceturtajā gadsimtā tur notika nozīmīga baznīcu apspriede. Biežo zemestrīču dēļ šī pilsēta galu galā kļuva pilnīgi neapdzīvota.

Cik atbilstošas bija šīs pilsētas raksturīgās īpašības, lai attēlotu periodu, kurā mēs dzīvojam tagad! Piemēram, viņi pielūdza vienu dievu, Zevu, kurš bija galvenais un dievu tēvs. Tas simbolizē šo divdesmitā gadsimta reliģisko platformu – “viens Dievs, mūsu visu tēvs” – kura liek uzsvāru uz cilvēku brālību un jau tagad apvieno protestantus, katoļus, ebrejus, hinduistus utt., ar domu, ka kopējs pielūgsmes veids vairo mūsu mīlestību, sapratni un rūpes vienam par otru. Katoļi un protestanti jau tagad cenšas izveidot šo apvienību, un patiesībā tas viņiem arī izdodas, nemaz neslēpjot, ka viņu nodoms ir, lai visi pārējie darītu to pašu. Tāda pati attieksme bija redzama Apvienoto Nāciju Organizācijā, kad pasaules līderi atteicās atzīt jebkādu individuālu garīgās pielūgsmes izpratni un rekomendēja atlikt malā visus šos atšķirīgos viedokļus, ar cerību, ka visas reliģijas izlīdzināsies vienā vienīgā, jo tās visas tiecas pēc tiem pašiem mērķiem, tām visām ir vieni un tie paši nodomi, un tās visas būtībā ir pareizas.

Pievērsiet uzmanību vārdam Lāodikeja – “*cilvēku tiesības*” jeb “*tautas tiesa*”. Vai tad ir bijis vēl kāds periods, izņemot šo divdesmitā gadsimta draudzes periodu, kurš būtu pieredzējis, kā VISAS tautas ceļas, pieprasot sociālo un ekonomisko līdztiesību? Šis ir komunistu periods, kurā visi cilvēki skaitās vienlīdzīgi, kaut arī tas tā ir tikai teorētiski. Tas ir politisko partiju periods, kuras sauc sevi par Kristīgajiem Demokrātiem, Kristīgajiem Sociālistiem, Kristīgās Republikas Federāciju utt.. Saskaņā ar mūsu liberālajiem teologiem, Jēzus bija sociālists, un agrīnā draudze, būdama Svētā Gara vadīta, praktizēja sociālismu, un tādējādi arī mums vajadzētu tā darīt šodien.

Kad šie senie iedzīvotāji sauca Lāodikeju par metropoli, tās bija ilgas pēc vienas vispasaules valdības, kura tieši tagad tiek veidota. Atceroties, ka šī pilsēta bija vieta, kur notika nozīmīgs baznīcu konsīlijs, mēs saprotam, ka tas simbolizēja šo mūsdienu ekumēnisko kustību, un mēs redzēsim, ka tajā

pavisam drīz sanāks kopā visi “tā sauktie” kristieši. Patiešām, baznīca un valsts (religiija un politika) apvienojas. Nezales tiek sasietas kopā. Pavisam drīz kvieši būs gatavi novākšanai.

Tā bija zemestrīču pilsēta, turklāt tādu zemestrīču, kuras to galu galā iznīcināja. Šis periods beigsies ar to, ka Dievs satricinās visu šo pasauli, kura ir aizgājusi neceļos, lai mīlētos ar šo lielo netikli. Sabruks ne tikai pasaules sistēmas, bet satricināta tiks arī pati zemeslode, un pēc tam tā tiks atjaunota Kristus tūkstošgadu valdīšanai.

Šī pilsēta bija bagāta, tajā bija daudz turīgu iedzīvotāju. Tajā bija kultūras un zinātnes pārpilnība. Cik ļoti tas atgādina šodien! Draudzes ir bagātas. Pielūgsmē ir skaista un formāla, taču auksta un nedzīva. Kultūra un izglītība ir ieņēmušas Gara dotā Vārda vietu, savukārt ticība ir aizstāta ar zinātni, un cilvēks ir kļuvis par materiālisma upuri.

Ir redzams, ka ikviena šīs senās Lāodikejas īpašība ir no jauna atdzimusi šajā divdesmitā gadsimta Lāodikejas draudzes periodā. Dieva žēlastībā, lai tie, kuriem ir ausis dzirdēt, iziet no viņas, lai nepedalītos viņas grēkos un nenovēršamajā sodā.

LĀODIKEJAS PERIODS

Lāodikejas periods iesākās apmēram divdesmitā gadsimta sākumā, iespējams, 1906. gadā. Cik ilgi tas turpināsies? Kā Dieva kalps, kuram ir bijušas neskaitāmas vīzijas, no kurām NEVIENA nav bijusi kļūdaina, atļaujiet man izteikt paredzējumu (tas nav pravietojums, es tikai paredzu), ka šis periods beigsies apmēram 1977. gadā. Lūdzu piedodiet man šo personisko piezīmi. Šis paredzējums balstās uz septiņu ļoti īpašu vīziju sēriju, kuras man tika parādītas kādā svētdienas rītā 1933. gada jūnijā. Kungs Jēzus runāja uz mani un teica, ka Tā Kunga atnākšana ir tuvu, taču, pirms Viņš nāks, ir jānotiek septiņiem nozīmīgiem notikumiem. Es tos visus pierakstīju un tajā pat rītā es šo Tā Kunga atklāsmi darīju zināmu. Pirmā vīzija bija par to, ka Musolīni iebruks Etiopijā un šī tauta “kritīs pie viņa kājām”. Šī vīzija, protams, izsauca lielu rezonansi, un daudzi ļoti sadusmojās, kad es to izstāstīju, un tam neticēja. Taču tieši tā arī notika. Viņš vienkārši tur iegāja ar saviem modernajiem ieročiem un šo valsti sagrāba. Etiopiešiem nebija nekādu izredžu. Bet vīzija arī parādīja, ka Musolīni beigas būs briesmīgas, viņa paša ļaudīm vērsoties pret viņu. Tas notika tieši tā, kā tas bija pateikts.

Nākamā vīzija pareģoja, ka kāds austrietis vārdā Ādolfs Hitlers celsies kā Vācijas diktators un ka viņš ievilks karā visu pasauli. Tā parādīja Zigfrīda līniju [Vācijas nocietinājumi 2. Pasaules karā–Red.] un to, cik smagu uzvaru tur izcīnīs mūsu karavīri. Tāpat tika parādīts, ka Hitlera gals būs noslēpumains.

Trešā vīzija bija saistīta ar pasaules politiku, jo man tika parādīts, ka būs trīs lieli “ismi” – fašisms, nacisms un komunisms, taču pirmos divus pilnīgi pārņēma trešais. Balss mani brīdināja: “VĒROJIET KRIEVIJU, VĒROJIET KRIEVIJU. Neizlaidiet no acīm Ziemeļvalsts Ķēniņu.”

Ceturta vīzija parādīja lielo zinātnes progresu, kurš iesākās pēc Otrā pasaules kara. Vīzijas beigās parādījās automašīna ar burbuļveidīgu plastmasas jumtu, šī mašīna brauca pa ļoti skaistām šosejām, tai bija tālvadība; izskatījās, ka šajā automašīnā bez stūres sēdēja cilvēki, un viņi, kavējot laiku, spēlēja kaut kādu spēli.

Piektā vīzija attiecās uz mūsu perioda morāles problēmu, galvenokārt uz sievietēm. Dievs man parādīja, ka sievietes sāka iziet ārpus savas vietas, kad viņām tika piešķirtas tiesības vēlēties. [Tiesības piedalīties politiskajās vēlēšanās sievietēm ASV tika dāvātas 1919. gadā–Red.] Pēc tam viņas apgriezās sev matus, parādot, ka viņas vairs nepakļaujas neviena vīrieša autoritātei, un uzstāja uz vienlīdzīgām tiesībām vai arī, vairumā gadījumu, – uz vairāk nekā vienlīdzīgām tiesībām. Viņa pārņēma vīrieša apģērbu un sāka atkailināties, līdz nonāca tik tālu, ka pēdējā aina, ko es redzēju, bija pilnīgi kaila sieviete, ja neskaita mazu priekšautiņu vīģeskoka lapas formā. Šajā vīzijā es redzēju visas pasaules šausmīgo perversitāti un nožēlojamo morālo stāvokli.

Sestā vīzija parādīja, ka Amerikā uzcēlās kāda ļoti skaista, bet nežēlīga sieviete. Viņa pilnībā turēja cilvēkus savā varā. Es nodomāju, ka tā ir Romas Katoļu Baznīcas nākšana pie varas, kaut gan apzinājos, ka tā varēja būt arī vīzija par kādu sievieti, kura iegūst lielu varu Amerikā, pateicoties sieviešu balsīm tautas balsošanā.

Beidzamajā septītajā vīzijā es izdzirdēju šausmīgu sprādzienu. Kad es pagriezos, lai apskatītos, it visur Amerikas zemē es ieraudzīju tikai un vienīgi gruvešus, krāterus un dūmus.

Pamatojoties uz šīm septiņām vīzijām, kā arī ņemot vērā straujās pārmaiņas, kas ir notikušas pasaulē

pēdējos piecdesmit gados, es PAREDZU (tas nav pravietojums), ka visas šīs vīzijas īstenosies līdz 1977. gadam. Un, kaut arī daudziem varbūt šķiet, ka tas ir bezatbildīgs paziņojums, ja ņem vērā to, ka Jēzus teica, ka “neviens nezina ne dienu, nedz stundu” (Marka Evaņģēlijs 13:32), es tomēr neatsakos no šī paredzējuma, kad ir pagājuši trīsdesmit gadi, jo Jēzus NETEICA, ka neviens nevar zināt Viņa atnākšanas gadu, mēnesi vai nedēļu. Un tā, es atkārtāju, ka es patiesi ticu un turos pie tā, kā cilvēks, kurš studē Vārdu, kā arī ņemot vērā Dievišķo iedvesmu, ka 1977. gads droši vien pieliks punktu visām pasaules sistēmām un pieteiks tūkstošgades valstību.

Un tā, atļaujiet man pateikt, lūk, ko: “Vai kāds var pierādīt, ka kāda no šīm vīzijām ir bijusi kļūdaina? Vai tad tās visas nav piepildījušās? Jā, katra no tām ir īstenojusies vai arī tieši šobrīd ir īstenošanās procesā. Musolīni veiksmīgi sagrāba Etiopiju, tad krita un visu pazaudēja. Hitlers sāka karu, kuru viņš nespēja novest līdz galam, un viņa nāve bija noslēpumā tīta. Komunisms pārņēma kontroli pār abiem pārējiem “-ISMIEM”. Plastikāta automašīna ar burbuļveidīgo jumtu jau ir uzkonstruēta, un tā tikai gaida labāku ceļu sistēmu. Sievietes ir gandrīz vai pilnīgi atkailinājušās un jau tagad valkā peldkostīmus bez augšējās daļas. Un tieši šajās dienās es kādā žurnālā ieraudzīju apģērbu, kuru es biju redzējis manā vīzijā (ja to vispār var nosaukt par apģērbu). Tas bija caurspīdīgs sintētisks audums ar diviem tumšākiem plankumiem, kuri knapi nosedza abas krūtis, un tad vēl bija viena tumšāka vieta kā mazs priekšautiņš apakšā. Katolu Baznīca strauji ceļas. Mums jau ir bijis viens prezidents katolis un bez šaubām būs vēl viens. Kas vēl ir atlicis? Nekas, izņemot Rakstu vietu no Vēstules Ebrejiem 12:26: “*Viņa balsis toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludinājis, sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis.*” Dievs vēlreiz satricinās zemi un šoreiz kritīs viss, kas nebūs nostiprināts. Pēc tam Viņš to atjaunos. 1964. gada martā (Lielajā Piektdienā) visu pasauli satricināja Aļaskas zemestrīce, kaut arī tā neizsita to no līdzsvara. Ar šo pasaules sakratīšanu Dievs tikai brīdināja par to, ko Viņš drīzumā darīs daudz lielākā mērogā. Viņš sagraus un izkratīs šo grēka dēļ nolādēto pasauli. Mans brāli un mana māsa, ir tikai viena vieta, kura spēj izturēt šo satricināšanu, un tā atrodas Kunga Jēzus aitu kūtī. Un es jūs ļoti lūdzu, kamēr vēl jums ir pieejama Dieva žēlastība, lai jūs, neko neslēpjot, pilnīgi atdotat visu savu dzīvi Jēzum Kristum, Kurš kā uzticīgais Gans izglābs jūs, rūpēsies par jums un *nostādīs jūs bezvainīgus un ārkārtīgi liksmus Savas godības priekšā.*

VĒSTNESIS

Es ļoti šaubos, vai kāds periods patiesi atpazīna savu vēstnesi, kuru tam bija sūtījis Dievs, izņemot pirmo periodu, kad vēstnesis bija Pāvils. Tomēr pat tajā periodā daudzi neatpazīna viņā to, kas viņš patiesībā bija.

Lūk, šis periods, kurā mēs šobrīd dzīvojam, būs ļoti īss. Notikumi attīstīsies ļoti strauji. Šī iemesla dēļ šim Lāodikejas perioda vēstnesim jau tagad ir jābūt šeit, kaut arī, iespējams, mēs viņu vēl nepazīstam. Taču pavisam noteikti pienāks laiks, kad viņš kļūs zināms. Lūk, es to varu pierādīt, jo mums ir Svētie Raksti, kas apraksta viņa kalpošanu.

Pirmkārt, šis vēstnesis būs pravietis. Viņš darbosies kā pravietis, viņam būs pravietiskā kalpošana. Šī kalpošana stingri balstīsies uz Vārdu, jo, kad viņš pravietos vai redzēs vīziju, tas vienmēr būs “saskaņā ar Vārdu”, un tas VIENMĒR piepildīsies. Šī viņa precizitāte apstiprinās, ka viņš ir pravietis. Pierādījums tam, ka viņš ir pravietis, atrodas Atklāsmes Grāmatā 10:7: “*Bet septītā eņģeļa vēstījuma dienās, kad tas sāks bazūni pūst, būs piepildīts Dieva noslēpums, kā Viņš to ir pasludinājis Saviem kalpiem praviešiem.*” Lūk, persona, kas šajā Bībeles pantā ir nosaukta par “eņģeli”, NAV debesu būtne. Sestais bazūnējošais eņģelis, kurš ir debesu būtne, atrodas Atklāsmes Grāmatā 9:13, bet septītais, saskaņā ar šo kārtību, atrodas Atklāsmes 11:15. Savukārt tas, kurš ir minēts Atklāsmes 10:7, ir septītā perioda vēstnesis, un tas ir cilvēks, un viņam ir jāatnes vēstījums no Dieva, un viņa vēstījums un kalpošana piepildīs Dieva noslēpumu, kā Viņš to ir pasludinājis Saviem kalpiem praviešiem. Dievs pret šo pēdējo vēstnesi izturēsies kā pret pravieti, JO VIŅŠ IR PRAVIETIS. Tieši tas pirmajā periodā bija Pāvils, un arī pēdējam periodam ir **savs pravietis**. Āmosa grāmata 3:6-7: “*Ja pilsētā pūš tauri, vai ļaudis tad lai nesabītos? Vai var gadīties pilsētā kāda nelaime, kam Dievs nebūtu licis notikt? Jo Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem.*”

Tieši pēdējā laika periodā parādījās šie septiņi Jēzus pērkonī. Atklāsmes Grāmata 10:3-4: “*Un viņš iesaucās varenā balsī, kā lauva rēc, un, kad viņš bija iesaucies, septiņi pērkonī sāka runāt savās balsīs. Kad ierunājās septiņi pērkonī, es gribēju rakstīt, bet dzirdēju balsi no debesīm sakām: aizmīgo, ko runāja septiņi pērkonī, un nepieraksti to.*” [Jaunā latv. Bībele] To, kas bija tajos septiņos pērkonos, nezina neviens. Taču mums ir nepieciešams to zināt. Un, lai saņemtu šo atklāsmi, mums ir vajadzīgs pravietis, jo Dievam ir tikai

viens veids, kā Viņš dara zināmas Viņa Svēto Rakstu atklāsmes, – tas ir caur pravieti. Vārds vienmēr ir nācis un vienmēr nāks caur pravieti. To, ka tieši tāds ir Dieva likums, mēs varam ieraudzīt, pat veicot paviršu Rakstu izpēti. Nemainīgais Dievs, Kurš ir nemainīgs Savos ceļos, vienmēr sūtīja Savu pravieti katrā periodā, kad cilvēki bija aizklīduši no Dievišķās kārtības. Kad gan teologi, gan tauta bija atkāpušies no Vārda, Dievs vienmēr pie šiem cilvēkiem (taču neatkarīgi no šiem teologiem) sūtīja Savu kalpu, lai izlabotu maldu mācības un aizvestu cilvēkus atpakaļ pie Dieva.

Un tā, mēs redzam, kā atnāk septītā perioda vēstnesis, un viņš ir pravietis.

Šī vēstneša atnākšanu mēs redzam ne tikai Atklāsmes Grāmatā 10:7. Mēs redzam, ka Vārds runā par Ēlijas atnākšanu pirms Jēzus atgriešanās. Mateja Evaņģēlijs 17:10-11: *“Un Viņa mācekļi Tam jautāja, sacīdami: Kā tad rakstu mācītāji saka, ka Ēlijam jānāk papriekš? Bet Viņš atbildēja un sacīja: Ēlija gan nāk un visu atkal sataisīs.”* Pirms mūsu Kunga atnākšanas ir jāatnāk Ēlijam, lai veiktu atjaunošanas darbu draudzē. Tieši tas ir teikts Maleahijas grāmatā 3:23-24: *“Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Ēliju, iekāms nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena. Viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un nebūtu jāapkrauj visa zeme ar Savu lāstu smagumu!”* Nav nekādu šaubu, ka pirms Jēzus atnākšanas ir jāatnāk Ēlijam. Viņam ir jāpaveic kāds noteikts darbs. Šis darbs ir daļa no 24. panta, kurā ir teikts: *“...viņš pievērsīs bērnu sirdis saviem tēviem.”* Mēs zinām, ka šoreiz viņam būs jāpiepilda konkrēti šī panta daļa, jo to daļu, kas saka, ka *“viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem”*, viņš jau izpildīja, kad Ēlijas kalpošana bija Jānī Kristītājā. Lūkas Evaņģēlijs 1:17: *“Un viņš ies Viņa priekšā Ēlijas Garā un spēkā, piegriezdams tēvu sirdis bērniem un neklausīgos taisno domām, sagatavodams Tam Kungam padevīgus ļaudis.”* Jāņa Kristītāja kalpošanā “tēvu sirdis tika pievērstas bērniem”. Mēs to zinām, jo tā sacīja Jēzus. Tomēr tur nav sacīts, ka “bērnu sirdis tika pievērstas tēviem” – tam vēl ir jānotiek. Pēdējā laika bērnu sirdis tiks pievērstas Vasarsvētku dienas tēviem. Jānis sagatavoja tēvus tam, lai Jēzus varētu uzņemt Savā ganāmpulkā bērnus. Tagad šis pravietis, uz kura nonāks Ēlijas Gars, sagatavos bērnus Jēzus sagaidīšanai.

Jēzus nosauca Jāni Kristītāju par Ēliju. Mateja Evaņģēlijs 17:12: *“Bet Es jums saku: Ēlija jau ir atnācis, un tie viņu neatzina, bet ar viņu darīja, ko gribēja.”* Viņš nosauca Jāni par Ēliju, tāpēc ka tas pats Gars, kas bija uz Ēlijas, bija atkal nonācis uz Jāni Kristītāju, tādā pat veidā, kā šis Gars bija nonācis uz Elīsas pēc ķēniņa Ahaba valdīšanas laika. Un tieši pirms Jēzus atnākšanas šis Gars no jauna atgriezīsies un nonāks uz vēl viena vīra. Viņš būs pravietis, un kā pravieti viņu apstiprinās pats Dievs. Tā kā pats Jēzus nebūs uz zemes miesā, lai šo pravieti apstiprinātu (kā Viņš apstiprināja Jāni), tad to izdarīs Svētais Gars, un tādējādi šī pravieša kalpošanu pavadīs lielas un aprīņojamas Svētā Gara izpausmes. Katra viņa pravietiskā atklāsmē tiks apstiprināta, jo katra atklāsmē piepildīsies. Kad viņš ticībā runās, notiks aprīņojams spēka izpausmes. Tad tiks atnests vēstījums, kuru Dievs viņam ir devis Vārdā, lai atgrieztu cilvēkus pie patiesības un pie istā Dieva spēka. Daži viņā ieklausīsies, taču vairākums turpinās sekot vispārpieņemtajai kārtībai, un šo pravieti nepieņems.

Tā kā šis pravietis-vēstnesis no Atklāsmes Grāmatas 10:7 ir tā pati persona, kas ir aprakstīta Maleahijas grāmatā 3:23-24, tad viņš pēc savas dabas būs tāds pats kā Ēlija un Jānis Kristītājs. Tie bija vīri, kuri stāvēja ārpus tajā laikā vispāratzītajām reliģiskajām sistēmām. Viņi abi bija no tuksneša. Viņi abi rīkojās tikai tad, kad caur atklāsmi tieši no Dieva bija saņēmuši “TĀ SAKA TAS KUNGS”. Tie abi bezbailīgi runāja pret tā laika reliģiskajām sistēmām un līderiem. Vēl vairāk – sevi nesaudzējot, viņi runāja pret ikvienu, kurš bija samaitāts vai kurš maitāja citus. Un ievērojiet – tie abi daudz pravietoja pret amorālajām sievietēm un viņu dzīves veidu. Ēlija runāja pret Izebeli, bet Jānis izteica pārmētas Hērodijai, Hēroda brāļa Filipa sievai.

Kaut arī viņš nebūs sabiedrībā atzīts, taču viņš būs Dieva apstiprināts. Tā kā Jēzus apstiprināja Jāni un Svētais Gars apstiprināja Jēzu, tad mēs droši varam sagaidīt, ka šo vīru apstiprinās, pirmkārt, Gars, Kurš darbosies viņa dzīvē neapstrīdamās un nekur citur neatrodamās spēka izpausmēs; un arī pats Jēzus, kad Viņš atgriezīsies, apstiprinās šo pravieti, tāpat kā Viņš apstiprināja Jāni Kristītāju. Jāņa liecība bija, ka Jēzus nāk. Arī šis vīrs, tāpat kā Jānis, liecinās, ka Jēzus nāk. Un to, ka šis vīrs patiešām bija Kristus otrās atnākšanas priekšvēstnesis, pierādīs pati Kristus atnākšana. Tas ir pēdējais pierādījums, ka tas tik tiešām ir pravietis no Maleahijas grāmatas 3, jo šī pagānu perioda beigās būs paša Jēzus parādīšanās. Tad būs jau pārāk vēlu tiem, kas viņu atraidīja.

Lai padarītu skaidrāku šo pēdējo dienu pravieša prezentāciju, īpaši atzīmēsim, ka Mateja Evaņģēlijā 11:12 pieminētais pravietis bija Jānis Kristītājs, par kuru bija pravietots Maleahijas grāmatā 3:1: *“Redzi, Es sūtīšu vēstnesi, tas sataisīs ceļu Manā priekšā. Un pēkšņi nāks uz Savu namu Kungs, Kuru jūs meklējat, un Derības Vēstnesis, Kuru jūs kārojat. Redzi, Viņš nāk!” saka Pulku Kungs.* [Jaunā latv. Bībele] Mateja

Evaņģēlijs 11:1-12: "Un notika, kad Jēzus pavēles Saviem divpadsmit mācekļiem bija pabeidzis, tad Viņš no turienes aizgāja mātīt un sludināt viņu pilsētās. Un, kad Jānis cietumā par Kristus darbiem dzirdēja, viņš sūtīja divi no saviem mācekļiem un lika Viņam sacīt: "Vai Tu esi Tas, kam jānāk, jeb vai mums citu gaidīt?" Un Jēzus atbildēja un tiem sacīja: "Noeita un atsakait Jānim, ko jūs dzirdat un redzat: akli redz, tizli iet, spitāligi top šķisti, kurli dzird, miroņi ceļas augšām un nabagiem tiek sludināta prieka vēsts. Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinājas." Kad tie aizgāja, Jēzus iesāka runāt uz ļaudīm par Jāni: "Ko jūs esat izgājuši tuksnesī skatīt? Vai kādu niedri, ko vējš šurpu turpu šaubā? Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu cilvēku mīkstās drēbēs? Redzi, kas mīkstas drēbes valkā, tie ir ķēniņu namos. Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas ir augstāks nekā pravietis. Šis ir tas, par ko rakstīts: redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kam būs Tev ceļu sataisīt. – Patiesi Es jums saku: no sievām dzimušie neviens nav cēlies lielāks par Jāni Kristītāju; bet mazākais Debesu valstībā ir lielāks par viņu." Tas jau ir noticis, tas jau ir īstenojies, tas ir beidzies. Taču tagad pievērsiet uzmanību šai Rakstu vietai no Maleahijas 3:19-24: "Jo redzi, nāks diena, kas kvēlos kā karsti nokurināta krāsns; tad visi pārgalvīgie nievātāji un ļaundari būs kā rugāji, un šī nākamā diena tiem pielaidīs uguni, saka Tas Kungs Cebaots, un neatstās no viņiem pāri ne saknes, ne stiebrus! Bet jums, kas jūs Manu Vārdu bīstaties, uzlēks taisnības saule, un jūsos ieplūdīs dziedinājums no šīs saules spārnu gaismas, un jūs iziesit un lēkāsit kā barojamie teļi. Jūs samīsīt bezdievīgos, jo viņiem būs kļūt par pīšļiem zem jūsu kājām tai dienā, kuru Es būšu nolīcis, saka Tas Kungs Cebaots, atcerieties Mozus, Mana kalpa, likumus, ko Es viņam kādreiz pavēlēju izveidot visa Israēla labā Horeba kalnā kopā ar visiem likumiem un tiesām. Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Ēliju, iekāms nāks Tā Kunga lielā un šausmu pilnā diena. Viņam būs jāpiegriež tēvu sirdis bērniem un bērnu sirdis saviem tēviem, lai Man nebūtu jānāk un nebūtu jāapkrauj visa zeme ar Savu lāstu smagumu!" Redziet, uzreiz pēc ŠEIT MINĒTĀ Ēlijas atnākšanas zeme tiks atīrīta ar uguni un bezdievīgie tiks sadedzināti pīšļos. Tas, protams, NENOTIKA Jāņa Kristītāja (to dienu Ēlijas) laikā. Dieva Gars, kas pravietoja šī vēstneša no Maleahijas 3:1 (Jāņa) atnākšanu, tikai atkārtoja Savu iepriekšējo pravietojumu no Jesajas grāmatas 40:3, kurš jau bija izteikts pirms vismaz trīssimt gadiem. "Klau! Kaut kur atskanēja sauciens: "Ierīkojiet tuksnesī Tam Kungam ceļu, dariet klajumā kādas līdzenas tekas mūsu Dievam!" Lūk, Jānis Kristītājs caur Svēto Garu gan Jesaju, gan Maleahiju izpaua Mateja Evaņģēlijā 3:3: "Jo šis ir tas, par kuru pravietis Jesaja runājis, sacīdams: saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, darait līdzenas Viņa tekas." Un tā, no šim Svēto Rakstu vietām mēs skaidri redzam, ka pravietis no Maleahijas grāmatas 3. nodaļas sākuma (kurš bija Jānis) NEBIJA tas pats pravietis, kurš ir minēts nodaļas beigās. Kaut arī uz viņiem abiem – gan uz Jāņa, gan uz šī pēdējo dienu pravieša – tik tiešām ir tas pats Gars, Kurš bija uz Ēlijas.

Un tā, šis vēstnesis no Maleahijas 3 un Atklāsmes grāmatas 10:7 paveiks divas lietas. Pirmā: saskaņā ar Maleahijas 3, viņš bērnu sirdis piegriezīs tēviem. Otrā: viņš atklās septiņu pārkonu noslēpumus no Atklāsmes 10. Šie noslēpumi – tās ir atklāsmes, kuras atrodas šajos septiņos zīmogos. Tieši šie Dievišķā veidā atklātie "noslēpumi-patiesības" burtiski pievērsīs bērnu sirdis Vasarsvētku dienas tēviem. Tieši tā notiks.

Tomēr ņemiet vērā arī, lūk, ko. Šis pravietis-vēstnesis pēc sava rakstura un uzvedības būs tāds pats, kādi bija Ēlija un Jānis. Tajā laikā, kad atnāks šis pravietis-vēstnesis, cilvēki būs tādi paši, kādi viņi bija Ahaba un Jāņa Kristītāja laikos. Un tā kā pievērstas tiks VIENĪGI ŠO BĒRNU sirdis, tad tikai šie bērni arī klausīsies. Ahaba laikā atradās tikai 7000 Israēlieši no patiesās sēklas. Arī Jāņa laikā bija tikai daži. Abos šajos periodos gandrīz visa tauta atradās elkdievības netiklībā.

Es vēlos vēlreiz salīdzināt šo Lāodikejas pravieti-vēstnesi un Jāni, pravieti-vēstnesi, kurš ievadīja Jēzus pirmo atnākšanu. Jāņa Kristītāja laikā cilvēki kļūdaini noturēja viņu par Mesiju. Jāņa Evaņģēlijs 1:19-20: "Šī ir Jāņa liecība, kad jūdi no Jeruzālemes sūtīja pie viņa priesterus un levītus, lai viņam jautātu: "Kas tu esi?" Viņš atzinās un neliedzās, bet apliecināja: "Es neesmu Kristus." Lūk, šim pēdējo dienu pravietim-vēstnesim Tā Kunga priekšā būs dots tāds spēks, ka atradīsies tādi, kas viņu maldīgi noturēs par Kungu Jēzu. Beidzamajās dienās pasaulē būs tāds gars, kas daudzus pavedinās un liks viņiem tam ticēt. Mateja Evaņģēlijs 24:23-26: "Jo uzstāsies viltus Kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, arī izredzētos. Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš. Tāpēc, kad tie jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, – tad neizeita ārā; redzi, Viņš ir kambaros, – tad neticiet." Neticiet tam, viņš nav Jēzus Kristus. Viņš nav šis Dieva Dēls. VIŅŠ IR VIENS NO BRĀĻIEM, PRAVIETIS, VĒSTNESIS, DIEVA KALPS. Viņam nevajag lielāku godu par to, kas tika parādīts Jānim, kad viņš bija šī balss, kas sauca: "Es neesmu Viņš, BET VIŅŠ IR TAS, KURŠ PĒC MANIS NĀK."

Pirms mēs noslēdzam šo nodaļu par Lāodikejas Perioda vēstnesi, mums ir nopietni jāaplūko divas sekojošās domas. Pirmkārt, šim periodam būs tikai VIENS pravietis-vēstnesis. Atklāsmes Grāmatā 10:7 ir

teikts: *“Kad tas (vienskaitlis) sāks bazūni pūst...”* Nav bijis tāda perioda, kad Dievs pie Savas tautas sūtītu vienlaicīgi divus galvenos praviešus. Viņš sūtīja Ēnohu (vienu pašu); Viņš sūtīja Noa (vienu pašu); Viņš sūtīja Mozu (tikai viņam bija Vārds, kaut pravietoja arī citi); Jānis Kristītājs atnāca VIENS PATS. Un arī šajās beidzamajās dienās ir jāatnāk PRAVIETIM (un nevis pravietei – kaut arī šajā periodā ir lielāks skaits sieviešu nekā vīriešu, kuras apgalvo, ka viņām it kā ir Dieva atklāsme), un nekļūdīgais Dieva Vārds saka, ka viņš (šis pravietis) atklās noslēpumus cilvēkiem, kas dzīvo šajās beidzamajās dienās, un pievērsīs bērnu sirdis tēviem. Ir cilvēki, kuri apgalvo, ka Dieva ļaudis apvienosies caur kādu kolektīvu jeb *kopēju atklāsni*. Es šādam apgalvojumam nepiekrītu. Ja mēs skatāmies uz to caur Atklāsmes 10:7 vārdiem, tas ir tukšs un kļūdains pieņēmums. Lūk, es nenoliedzu, ka šajā beidzamajā periodā cilvēki pravietos un ka viņu kalpošanas būs pareizas. Es nenoliedzu, ka būs pravieši, tāpat kā Pāvila laikā, kad “viens no tiem, vārdā Agabs, cēlās un pravietoja par badu.” Tam es piekrītu. TAČU, PAMATOJOTIES UZ NEKĻŪDĪGO DIEVA VĀRDA PIERĀDĪJUMU, ES NOLIEDZU, KA VARĒTU BŪT VAIRĀK NEKĀ VIENS GALVENAIS PRAVIETIS – VĒSTNESIS, KURŠ ATKLĀS DIEVA VĀRDA NOSLĒPUMUS UN KURA KALPOŠANA IR PIEVĒRST BĒRNU SIRDIS TĒVIEM. “Tā saka Tas Kungs” ir spēkā, pateicoties Viņa uzticamajam Vārdam, un tas būs spēkā un tiks apstiprināts. Šim periodam ir tikai viens pravietis-vēstnesis. Kaut vai ņemot vērā cilvēku uzvedības īpatnības, ikviens zina, ka tur, kur ir daudz cilvēku, parādās atšķirīgi viedokļi pat mazāk svarīgos kādas kopīgas mācības, kurai viņi visi seko, punktos. Kuram tad būs šis nekļūdīguma spēks, kam ir jātiek atjaunotam šajā beidzamajā periodā? Tāpēc ka šajā periodā no jauna būs redzama šī Tīrā Vārda Līgava. Tas nozīmē, ka mums atkal būs Vārds, tikpat pilnīgi iedots un pilnīgi izprasts, kāds tas bija Pāvila laikā. Es jums pateikšu, kam būs šis spēks. Tas būs pravietis, kurš būs tikpat pamatīgi apstiprināts jeb pat vēl pamatīgāk apstiprināts, nekā jebkurš cits pravietis visos laikos, sākot no Ēnoha līdz pat šai dienai; jo šim vīram noteikti būs visu noslēdzošā pravietiskā kalpošana, un Dievs viņu pierādīs. Viņam nevajadzēs liecināt pašam par sevi, jo par viņu ar zīmju balsi liecinās pats Dievs. Āmen.

Otrā doma, kurai ir jāieguļas mūsu sirdīs, ir tāda, ka šie septiņi draudzes periodi iesākās gan ar antikrista garu, gan arī ar Svēto Garu, Kurš lai mūžīgi ir svētīts. Jāņa 1. vēstule 4:1: *“Mīļie, neticiet katram garam, bet pārbaudiet garus, vai viņi ir no Dieva, jo daudz viltus pravieši ir izgājuši pasaulē.”* Vai jūs pamanījāt? Šis antikrista gars tiek identificēts ar viltus praviešiem. Draudzes periodi iesākās ar viltus praviešiem un arī noslēgsies ar viltus praviešiem. Protams, būs arī ĪSTENĀIS VILTUS PRAVIETIS šī vārda pilnā nozīmē – šis cilvēks, kurš ir minēts Atklāsmes Grāmatā 16:13. Taču pagaidām, pirms viņa atklāšanās, ir jāparādās daudziem viltus praviešiem. Mateja Evaņģēlijs 24:23-26: *“Ja tad kas jums sacīs: redzi, šie ir Kristus vai tur, – tad neticiet. Jo uzstāsies viltus kristi un viltus pravieši un darīs lielas zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja iespējams, arī izredzētos. Redzi, Es jums to esmu teicis jau iepriekš. Tāpēc, kad tie jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, – tad neizeita ārā; redzi, Viņš ir kambaros, – tad neticiet.”* Uz šiem viltus praviešiem ir norādīts vairākās citās Svēto Rakstu vietās, piemēram, Pētera 2. vēstulē 2:1-2: *“Bet ir arī bijuši tautā viltus pravieši, kā arī jūsu starpā būs viltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības, noliedzami pat To Kungu, kas viņus atpircis, un tā sagatavos sev drīzu pazušānu. Daudzi sekos viņu baudu dzīvei, viņu dēļ patiesības ceļš tiks zaimots.”* Pāvila 2. vēstule Timotejam 4:3-4: *“Jo nāks laiks, kad viņi nepanesīs veselīgo mācību, bet uzkraus sev mācītājus pēc pašu iegribām, kā nu ausis niez, un novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām.”* 1. vēstule Timotejam 4:1: *“Gars skaidri saka, ka vēlākos laikos daži atkritīs no ticības, pieķerdamies maldu gariem un dēmonu mācībām.”* Lūk, jebkurā gadījumā jūs ievērosiet, ka viltus pravietis ir tāds, kurš ir ārpus Vārda robežām. Tāpat kā mēs parādījām, ka “antikrists” nozīmē “anti-Vārds”, tāpat arī šie viltus pravieši ierodas, nepareizi iztulkojot Vārdu, piešķirot tam tādu nozīmi, kas atbilst viņu velnišķīgajiem mērķiem. Vai jūs esat ievērojuši, kā cilvēki, kuri noved citus no pareizā ceļa, tos cieši piesaista sev ar baiļu palīdzību? Viņi saka, ka, ja ļaudis nedarīs to, ko viņi tiem liek, vai arī, ja viņi aizies, tad sekos bojāeja. Tie ir viltus pravieši, jo īsts pravietis vienmēr vedīs cilvēku pie Vārda un piesaistīs ļaudis Jēzum Kristum; viņš neteiks, ka cilvēkiem ir jābīstas no tā, ko saka viņš, bet gan, ka viņiem ir jābīstas no tā, ko saka Vārds. Pievērsiet uzmanību, kā viņi, tāpat kā Jūda, tiecas pēc naudas. Viņi panāk, lai tu pārdod visu, kas tev pieder, lai atdotu to viņiem un viņu projektiem. Viņi vairāk laiku velta ziedojumiem, nekā Dieva Vārdam. Tie, kuri uzdrošinās lietot garīgās dāvanas, spekulēs ar dāvanu, kurai ir kļūdīguma robeža, bet pēc tam palūgs naudu un izturēsies nevērtīgi pret Vārdu, un teiks, ka tas ir no Dieva. Taču cilvēki ies pie viņiem, cietīs kopā ar viņiem, atbalstīs viņus un ticēs viņiem, nezinot, ka tas ir nāves ceļš. Jā, pasaulē ir pilns ar miesīgiem atdarinātājiem. Beidzamajās dienās viņi centīsies atdarināt šo pravieti-vēstnesi. Skevas septiņi dēli centās atdarināt Pāvilu. Burvis Sīmanis mēģināja atdarināt apustuli Pēteri. Viņu atdarināšana būs miesīga. Viņi nespēs paveikt to, ko darīs šis īstais pravietis. Kad viņš teiks, ka garīgā atmoda ir beigusies, viņi tik un tā visiem stāstīs par kādu lielu atklāsni un apgalvos, ka cilvēki iet pilnīgi pareizi, un ka Dievs šo cilvēku vidū grasās darīt vēl lielākas un brīnišķīgākas lietas. Un cilvēki uz tā uzķersies. Šie paši viltus pravieši apgalvos, ka šis pēdējo dienu vēstnesis nav teologs, tāpēc viņā nevajadzētu klausīties. Viņi nespēs

paveikt to, ko varēs šis vēstnesis; viņi nebūs Dieva apstiprināti, kā šis pēdējo dienu pravietis, taču ar savām skaļajām un uzpūstajām runām un, izmantojot savu popularitāti pasaulē, viņi brīdīnās cilvēkus neklausīties šajā vīrā (vēstnesī) un sacīs, ka viņš māca nepareizi. Viņi ir tieši tādi paši kā viņu tēvi – farizeji, kuri bija no velna, jo viņi apgalvoja, ka Jānis un Jēzus māca nepareizi.

Kāpēc gan šie viltus pravieši uzstājas pret patieso pravieti un ceļ neslavu viņa mācībai? Tāpēc ka viņi ir tieši tādi paši kā viņu priekšteči ķēniņa Ahaba laikā, kad viņi pretojās Mīham (1. Ķēniņu grāmata 22). Tur bija četri simti viltus praviešu, *un viņi visi bija vienispāris, un, tā kā viņi visi runāja vienu un to pašu, viņi maldināja tautu*. Taču taisnība bija TIKAI VIENAM pravietim (vienam vienīgam), bet visi pārējie kļūdījās, tāpēc ka Dievs bija devis atklāsmi TIKAI VIENAM.

Sargieties no viltus praviešiem, jo tie ir plēsīgi vilki.

Ja attiecībā uz to jūs vēl aizvien māc šaubas, tad palūdziet, lai Dievs jūs piepilda ar Savu Garu un vada jūs, JO IZREDZĒTIE NEVAR TIKT APMĀNĪTI. Vai jūs to sapratāt? Nav tāda cilvēka, kurš spētu jūs pievilt. Pat Pāvils, ja viņam nebūtu bijusi taisnība, nespētu pievilt nevienu no izredzētajiem. Un arī tajā pirmajā Efezas Periodā izredzētos neviens nevarēja pievilt, jo viņi pārbaudīja šos viltus apustuļus un praviešus un konstatēja, ka tie ir meļi, un izlika viņus ārā. Aleluja! VIŅA avis dzird VIŅA balsi un tās seko VIŅAM. Āmen. Es tam ticu.

SVEICIENS

Atklāsmes Grāmata 3:14, *“Un Lāodikejas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, Kas ir Āmen, Uzticīgais un Patiesīgais Liecinieks, Dieva Radības Sākums.”*

Ak! Vai tad tas nav visbrīnīgākais mūsu mīlotā Kunga un Glābēja, Jēzus Kristus īpašību apraksts? No šiem vārdiem man gluži vienkārši gribas kliegt. Tie manā sirdī inēs tādu kā realitātes izjūtu. Esmu savīļņots pat tikai lasot tos, pat negaidot pilnīgu atklāsmi no Gara.

Jēzus apraksta mums Sevi pēdējā periodā. Žēlastības laiks tuvojas beigām. Viņš ir paskatījies cauri laikam, no pirmā gadsimta līdz pašreizējam divdesmitajam gadsimtam, un Viņš mums ir izstāstījis visu, kas attiecās uz šiem periodiem. Pirms vēl Viņš mums atklāj šī pēdējā perioda raksturojumu, Viņš ļauj mums beidzamo reizi paskatīties uz Viņa visaugstāko un žēlastības pilno Dievišķumu. Tā ir noslēdzošā atklāsme par Viņu.

“Tā saka Tas, kas ir ”Āmen””. Jēzus ir Dieva Āmen. Jēzus ir Dieva “lai notiek tā”. Āmen nozīmē pabeigtību, tas nozīmē apstiprināšanu, tas nozīmē, ka apsolījums joprojām ir spēkā, tas nozīmē apsolījumu, kas nemainās. Āmen nozīmē Dieva zīmogu.

Es vēlos, lai tagad jūs paskatītos uzmanīgi un ieraudzītu kaut ko patiešām jauku un brīnīgāku. Es teicu, ka šī ir Viņa atklāsme par Sevi laiku beigās. Kad beigsies žēlastības laiks, tad drīzumā pēc tam iestāsies tūkstošgadu valstība, vai ne? Labi, izlasīsim Jesajas grāmatu 65:16-19: *“Kas svētī sevi šai zemē, sevi svētīs Dievā, patiesi! [Karaļa Jēkaba Bībelē: “...sevi svētīs patiesības Dievā.” –Tulk.] Un, kas zvēr šajā zemē, tas zvērēs Dievā, patiesi! – Jo ir aizmirstas agrākās bēdas, tās ir apslēptas Manām acīm. Jo Es, redzi, radu jaunas debesis un jaunu zemi. Iepriekšējās vairs nepieminēs, tās vairs nenāks ne prātā. Bet priecājieties un līksmojiet mūžam par to, ko Es radu, jo Es radu Jeruzālemi priekam un tās tautu – līksmībai. Es priecāšos par Jeruzālemi un līksmošu par Savu tautu, vairs nedzirdēs tajā nedz vaimanas, nedz raudas.”* [Jaunā latv. Bībele] Tas ir teikts par Jauno Jeruzālemi. Tā ir tūkstošgades valstība. Bet, ieejot šajā tūkstošgadu valstībā, paklausieties, par kādu Dievu Viņš runā (16. pants): *“Kas svētī sevi šai zemē, sevi svētīs Dievā, patiesi!”* Jā, tā ir patiesība, taču precīzāks tulkojums ir nevis “patiesības Dievs”, bet gan “ĀMEN Dievs”. Tādā gadījumā mēs lasām: *“Kas svētī sevi šai zemē, sevi svētīs ĀMEN Dievā! Un, kas zvēr šajā zemē, tas zvērēs ĀMEN Dievā! – Jo ir aizmirstas agrākās bēdas, tās ir apslēptas Manām acīm. Jo Es, redzi, radu jaunas debesis un jaunu zemi. Iepriekšējās vairs nepieminēs, tās vairs nenāks ne prātā. Bet priecājieties un līksmojiet mūžam par to, ko Es radu, jo Es radu Jeruzālemi priekam un tās tautu – līksmībai. Es priecāšos par Jeruzālemi un līksmošu par Savu tautu, vairs nedzirdēs tajā nedz vaimanas, nedz raudas.”* Aleluja! Lūk, jums Jehova no Vecās Derības – “Āmen Dievs”. Lūk, jums Jēzus no Jaunās Derības – “Āmen Dievs”. *“Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir VIENS VIENĪGS Dievs.”* Te nu tas ir vēlreiz – Vecās Derības Jehova ir Jaunās Derības Jēzus. *“Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir VIENS VIENĪGS Dievs.”* Jaunā Derība neatklāj kādu CITU Dievu, tā ir tālāka VIENA UN TĀ PAŠA DIEVA atklāsme. Kristus nenonāca, lai darītu zināmu Sevi. Viņš neatnāca, lai atklātu Dēlu. Viņš atnāca, lai atklātu un darītu zināmu Tēvu. Viņš nekad nerunāja par diviem Dieviem, Viņš runāja par VIENU Dievu. Un tagad, šajā beidzamajā periodā mēs esam no jauna

atgriezušies pie noslēdzošās atklāsmes, pie vissvarīgākās Bībeles atklāsmes par Dieva Personību, un tā ir – JĒZUS IR DIEVS, VIŅŠ UN TĒVS IR VIENS: IR TIKAI VIENS DIEVS, UN VIŅA VĀRDS IR KUNGS JĒZUS KRISTUS.

Viņš ir Āmen Dievs. Viņš nekad nemainās. Tas, ko Viņš dara, nekad nemainās. Viņš pasaka, un tā arī būs. Viņš dara, un tas ir darīts uz visiem laikiem. Neviens nevar atņemt vai pielikt tam, ko Viņš saka. *Lai notiek tā. Āmen. Lai notiek tā.* Vai tad jūs nepriecājaties, ka jūs kalpojat tādām Dievam? Jūs vienmēr un jebkurā laikā laikā varat precīzi zināt, kur jūs atrodaties attiecībā ar Viņu. Viņš ir Āmen Dievs, un Viņš nekad nemainīsies.

“Tā saka Tas, kas ir “Āmen”.” Man tas patīk. Tas nozīmē, ka viss, ko Viņš saka, ir noteikts un galīgs. Tas nozīmē, ka viss, ko Viņš sacīja par Savu patieso draudzi un arī par viltus vīnogulāju pirmajam periodam un otrajam periodam, un visiem pārējiem periodiem, – ka tā ir pilnīga patiesība un tas nemainīsies. Tas nozīmē, ka to, ko Viņš iesāka 1. Mozus grāmatā, Viņš pabeigs Atklāsmes Grāmatā. Viņam tā ir jādara, jo Viņš ir šis Āmen, LAI NOTIEK TĀ. Te mēs atkal ieraugām, kāpēc velns ienīst 1. Mozus grāmatu un Atklāsmes Grāmatu. Viņš ienīst patiesību. Viņš zina, šī patiesība uzvarēs. Viņš zina, kāds būs viņa gals. Kā viņš pret to cīnās! Taču mēs esam uzvarošajā pusē. Mēs (es runāju tikai par tiem, kas tic Viņa Vārdam) esam šī Āmen pusē.

“Tā saka Uzticīgais un Patiesīgais Liecinieks.” Lūk, es gribu jums parādīt, ko es saskatu šajā domā – “Uzticīgais”. Jūs zināt, ka mēs bieži runājam par varenu un nemainīgu Dievu, Kura Vārds nemainās. Un, kad mēs šādi par Viņu runājam, mēs bieži iedomājamies Viņu kā ļoti bezpersonisku Dievu. It kā Dievs būtu radījis visu visumu un visus likumus, kas ir šajā visumā, bet pēc tam nostājies malīnā un kļuvis par varenu bezpersonisku Dievu. It kā Dievs būtu uztaisījis pestīšanas ceļu kritušajai cilvēcei (un šis ceļš ir krusts), bet, kad Kristus nāve izpirka mūsu grēkus un Viņa augšāmcelsšanās atvēra mums durvis pie Viņa, Dievs vienkārši sakrustoja rokas un nostājās malīnā. It kā mēs praktizētu ticību varenam Radītājam, Kurš, pabeidzis visa radīšanu, ir zaudējis interesi par Savu radību. Lūk, es saku, ka tieši tā nosliecas domāt ļoti daudzi cilvēki. Taču tā nav pareiza domāšana, jo Dievs REGULĒ CILVĒKU LIETAS TIEŠI TAGAD. VIŅŠ IR VIENLAICĪGI GAN RADĪTĀJS, GAN UZTURĒTĀJS. Vēstule Kolosiešiem 1:16-17: *“Viņā radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, gan troņi, gan kundzības, gan valdības, gan varas. Viss ir radīts caur Viņu un uz Viņu, bet Viņš pats ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.”* Viņš ir Suverēns Dievs. Pēc Sava paša nodoma Viņš iecerēja pestīšanas plānu Saviem izredzētajiem, kurus Viņš iepriekšzināja. Dēls nomira pie krusta, lai atvērtu Pestīšanas ceļu, un Svētais Gars rūpīgi izpilda Tēva gribu. Šobrīd Viņš īsteno visu, saskaņā ar Savas gribas nodomu. Viņš ir visam tam pašā vidū. Viņš ir Savas draudzes vidū. Šis varenais Radītājs, Dievs-Pestītājs tieši tagad uzticīgi strādā Savējo vidū kā Lielais aitu Gans. **Viņš eksistē** Savējo dēļ. Viņš mīl viņus un rūpējas par viņiem. Viņš nekad nenovērs no viņiem Savas acis. Kad Vārds saka, ka *“jūsu dzīve līdz ar Kristu ir aplēpta Dievā”*, tas tieši to arī nozīmē. Ak, es tā priecājos, ka mans Dievs paliek uzticīgs! Viņš ir uzticīgs Pats Sev, Viņš nemelo. Viņš ir uzticīgs Vārdam, Viņš to apstiprinās un piepildīs. Viņš ir uzticīgs mums, Viņš nepazaudēs nevienu no mums, bet augšāmcels mūs pastarā dienā. Es priecājos, ka varu atdusēties Viņa uzticībā. Vēstule Filipiešiem 1:6: *“Būdam pārliecināti, ka Tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus Dienai.”*

“Viņš ir Patiesīgais Liecinieks.” Lūk, ar šo vārdu “patiesīgais” mēs jau sastapāmies Atklāsmes Grāmatā 3:7. Jūs atceraties, ka tas nozīmēja ko vairāk, nekā vienīgi “patieso” pretēji “melīgajam”. Tam ir daudz bagātāka, daudz dziļāka nozīme. Tas izsaka pilnīgu īstenošanu, salīdzinājumā ar daļēju īstenošanu. Lūk, toreiz Filadelfijas Periodā Tā Kunga atnākšana bija tuvu. Kādu lielu mīlestību Viņa dēļ parādīja tas periods! Tas man atgādina šos brīnišķīgos vārdus no Pētera pirmās vēstules 1:8: *“Jūs viņu mīlat, lai gan neesat redzējuši, par viņu – tagad vēl neredzēdami, bet ticēdami – jūs līksmojaties ar neizsakāmu un apskaidrotu prieku.”* [Jaunā latv. Bībele] Un arī mēs priecājamies kopā ar viņiem. Mēs neesam Viņu redzējuši, bet esam Viņu jutuši. Mēs tagad Viņu pazīstam, cik vien mums to atļauj mūsu ierobežotās maņas. Taču reiz mēs redzēsim vaigu vaigā, un tas ir paredzēts šim periodam. Viņš atnāks šī perioda beigās. Daļēja īstenošana tiks padarīta par PILNĪGU PIEPILDĪŠANOS, PABEIGTU ĪSTENOŠANU. Aleluja! Mēs esam raudzījušies mīklaini, kā atspulgā, bet drīz tas būs vaigu vaigā. Mēs esam virzījušies no godības spožuma uz spožumu, bet drīz tas būs pašā godībā; UN MĒS MIRDZĒSIM VIŅA GODĪBĀ. MĒS BŪSIM VIŅAM LĪDŽĪGI, APBRĪNOJAMI LĪDŽĪGI VIŅAM – JĒZUM, MŪSU DIEVĪŠKAJAM GLĀBĒJAM. Vai tad tas nav brīnišķīgi? Viņā mēs esam pabeigti. Tā ir taisnība. Viņš nebūtu mums šajā jautājumā melojis. Taču reiz mūsu atomi izmainīsies. Mēs ietērpsimies nemirstībā. Mūs pilnībā apņems dzīvība. Tad mēs APZINĀSIMIES PIEPILDĪŠANOS.

“Viņš ir Uzticīgais un Patiesīgais Liecinieks.” Un tā, aizdomāsimies par vārdu “liecinieks”. Redziet,

tieši no šī vārda ir cēlies vārds “mocekļis”. Bībele stāsta par Stefanu, Antipu un citiem mocekļiem. Viņi bija mocekļi, un tāpat viņi bija liecinieki. Jēzus bija uzticīgs mocekļis, tam liecinieks ir Svētais Gars. Gars par to liecina. Pasaule Jēzu ienāda, tā Viņu nogalināja. Bet Dievs Viņu mīlēja, un Viņš devās pie Tēva. Pierādījums tam, ka Viņš devās pie Tēva, ir tas, ka atnāca Svētais Gars. Ja Tēvs nebūtu Jēzu pieņēmis, tad Gars nebūtu atnācis. Izlasīsim Jāņa Evaņģēliju 16:7-11: *“Tomēr Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es aizeimu. Jo, ja Es neaizietu, Aizstāvis [angļu Bībelē: “Mierinātājs”–Tulk.] nenāktu pie jums. Bet aizgājis Es to sūtīšu pie jums. Un Viņš nāks un liks pasaulei izprast grēku, taisnību un tiesu. Grēku – jo tie netic Man. Taisnību – jo Es aizeimu pie Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsīt. Tiesu – jo šīs pasaules valdnieks ir dabūjis savu spriedumu.”* Tas, ka Jēzus vietā šajā pasaulē ir Svētā Gara klātbūtne, pierāda, ka Jēzus bija taisns un ka Viņš aizgāja pie Tēva. Bet Jāņa Evaņģēlijā 14:18 ir teikts, ka: *“Neatstāšu jūs BEZ MIERINĀJUMA, bet Es nāksu pie jums.”* [Latv. Bībelē: *“Es jūs neatstāšu bāreņus...”–Tulk.]* Viņš atsūtīja šo Mierinātāju (Aizstāvi). Viņš IR ŠIS MIERINĀTĀJS. Viņš atgriezās kā GARS pār patieso draudzi. Viņš ir Uzticīgais un patiesīgais LIECINIEKS draudzes vidū. Taču pienāks diena, kad Viņš atkal atgriezīsies miesā. Tad Viņš pierādīs, Kurš ir vienīgais gudrais Valdītājs – tas ir Viņš, Jēzus Kristus, Godības Kungs.

Uzticīgs un Patiess Liecinieks, Radītājs un Uzturētājs, Pilnīga Īstenošana, Dieva Āmen.

Ak, kā es Viņu mīlu! Kā es par Viņu sajūsminos, par Jēzu, Dieva Dēlu.

Savas pārdomas par šo sveiciena daļu es vēlos noslēgt ar vārdiem no 2. Vēstules Korintiešiem 1:18-22, *“Dievs mans liecinieks: mūsu jums dotais vārds nav bijis reizē jā un nē. Jo Dieva Dēls Kristus Jēzus, ko es un Silvāns un Timotejs esam jums vidū sludinājuši, nav bijis jā un nē, bet Viņā ir bijis jā. Jo, cik ir Dieva apsolīšanu, tās ir Viņā jā un tās Viņā ir Āmen, Dieva slavai caur mums.* [Latv. Bībelē: *“...tāpēc caur Viņu mūsu āmen Dievam par godu”–Tulk.]* Bet tas, kas stiprina mūs un jūs Kristū un kas mūs ir svaidījis, ir Dievs; Viņš mūs ir arī apzīmojis un devis Gara ķīlu mūsu sirdīs.”

“Dieva Radības Sākums.” Tieši tas Viņš ir pēc paša Jēzus vārdiem. Taču šo vārdu nozīme ir nedaudz citādāka, nekā tas izklausās mums. Ja tos uztver tieši tā, kā tie skan, tad ļoti daudziem cilvēkiem rodas priekšstats, ka Jēzus bija pirmais, ko radīja Dievs, kas ļauj saprast, ka Viņš ir zemāks par Dievu. Bet pēc tam šis pirmais radītais esot radījis visi pārējo visumu un to, kas ir tajā. Taču šāds priekšstats ir nepareizs. Jūs labi zināt, ka tas nesaskan ar pārējām Bībeles vietām. Šie vārdi ir: *“Viņš ir Dieva radības AIZSĀCĒJS jeb AUTORS.”* Lūk, mēs pavisam droši zinām, ka Jēzus ir Dievs, pats Dievs. Viņš ir šis Radītājs. Jāņa Evaņģēlijs 1:3: *“Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.”* Viņš ir Tas, par Kuru ir runāts 1. Mozus Grāmatā 1:1: *“Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.”* Tāpat 2. Mozus Grāmatā 20:11: *“Jo sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās.”* Redziet, nav nekādu šaubu, ka Viņš ir Radītājs. Viņš bija PABEIGTAS FIZISKAS RADĪBAS Radītājs.

Protams, tagad mēs saprotam, ko nozīmē šie vārdi. Jebkāds cits izskaidrojums nozīmētu, ka Dievs radīja Dievu. Kā gan Dievs var būt radīts, ja Viņš Pats ir Radītājs?

Taču tagad Viņš stāv Draudzes vidū. Un, stāvot tur un atklājot, Kas Viņš ir šajā beidzamajā periodā, Viņš sauc Sevi par “Dieva radības Autoru”. Tā ir CITA RADĪBA, tas attiecas uz draudzi. Tas ir Viņa Paša īpašs apzīmējums. Viņš ir šis draudzes RADĪTĀJS. Debesu Līgavainis radīja Pats Savu līgavu. Viņš nonāca kā Dieva Gars un jaunavā Marijā radīja šūnas, no kurām piedzima Viņa ķermeņi. Es atkārtāju: lai izveidotu šo ķermeni, Viņš Marijas dzemdē radīja jau pašas šūnas. Nepietika ar to, ka Svētais Gars vienkārši iedotu dzīvību cilvēka olšūnai, kura būtu nākusi no Marijas. Tad šis ķermenis būtu nācis no grēcīgās cilvēces. Tas nebūtu devis šo “Pēdējo Ādamu” (1. vēstule Korintiešiem 15:45). Par Viņu bija teikts: *“...bet miesu Tu (Tēvs) Man esi radījis.”* Šo ķermeni sagādāja Dievs, nevis Marija. Marija bija šis cilvēciskais inkubators, un viņa iznēsāja šo Svēto Bērnu un aizgādāja līdz dzemdībām. Tas bija Dievs-cilvēks. Viņš bija Dieva Dēls. Viņš bija JAUNĀ radība. Cilvēks un Dievs satikās un savienojās; Viņš bija pirmais no šīs jaunās rases. Viņš ir šīs jaunās rases galva. Vēstule Kolosiešiem 1:18: *“Viņš ir Savas miesas, draudzes, galva, sākums, pirmdzimtais no mirušajiem, lai visā Viņš būtu pirmais.”* [Jaunā latv. Bībele] 2. Vēstule Korintiešiem 5:17: *“Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns.”* Šeit ir redzams, ka, kaut arī cilvēks bija no VECĀS IEKĀRTAS jeb radības, tagad, BŪDAMS SAVIENĪBĀ AR KRISTU, viņš ir kļuvis par JAUNO Dieva RADĪBU. Vēstule Efeziešiem 2:10: *“Jo mēs esam Viņa darbs, SAVIENĪBĀ AR KRISTU JĒZU RADĪTI labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.”* Vēstule Efeziešiem 4:24: *“...un jāapgērbj JAUNAIS CILVĒKS, kas radīts pēc Dieva patiesā taisnībā un svētumā.”* Šis Jaunais Radījums nav pārtaisīts vecais radījums, citādi to nevarētu saukt par jaunu radījumu. Tas patiesām arī ir “JAUNS RADĪJUMS”. Tas ir cits radījums, atšķirīgs no vecā. Viņš vairāk nestaigā miesas

ceļus. Tieši tā Viņš rīkojās ar Israēlu. Viņš izvēlējās Ābrahāmu un Ābrahāma pēcnācējus no dievbijīgās Īzāka līnijas. Taču tagad Viņš ir nolēmis iegūt jaunu radību no katras dzimtas, cilts un tautas. Viņš ir pirmais no šīs radības. Viņš bija Dievs, Kurš bija radīts cilvēka ārējā apveidā. Un tagad ar Savu Garu Viņš rada Sev daudzus Dēlus. Dievs radītājs rada Sev daļu no Savas radības. Tā ir Dieva patiesā atklāsme. Tieši tāds bija Viņa mērķis. Šis mērķis ieguva apveidu caur izredzētību. Lūk, kāpēc Viņš spēja redzēt līdz pat šim pēdējam periodam, kad viss būs beidzies, un redzēt Sevi joprojām draudzes vidū kā šīs Jaunās Dieva Radības autoru. To paveica Viņa suverēnā vara. Šīs Jaunās Radības locekļus Viņš izvēlējās pēc Sava paša lēmuma. Pēc Savas gribas labā nodoma Viņš jau iepriekš bija nolēmis, ka viņi būs Viņa bērni. Viņš to īstenoja ar Savu visgudrību un Savu visvarenību. Ja Viņš nebūtu pārliecinājies, kā gan Viņš būtu varējis zināt, ka Viņš stāvēs draudzes vidū, un Viņa brāļu godināts? Viņš zināja visu, un Viņš īstenoja visu saskaņā ar to, ko Viņš zināja, lai realizētos Viņa mērķis un labais nodoms. Vēstule Efeziešiem 1:11: *“Viņš ir tas, ar kura gādību arī mēs esam kļuvuši par mantiniekiem, kas pēc Viņa nodoma – Viņš visu vada pēc Sava gribas lēmuma – bijām izredzēti.”* Aleluja! Vai tad jūs nepriecājaties, ka piederat Viņam!?

VĒSTĪJUMS LĀODIKEJAS PERIODAM

Atklāsmes Grāmata 3:15-19: *“Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts. Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes. Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails. Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs. Jo, ko Es mīlu, tos Es pārmācu un pamācu, tad nu iekarsies un atgriezies!”*

Vai jūs ievērojāt, ka par šo periodu Gars nepateica neko labu? Viņš izvirza divas apsūdzības un pasludina viņiem Savu spriedumu.

(1) Atklāsmes Grāmata 3:15-16: *“Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts. Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes.”*

Šos pantus mēs aplūkosim ļoti uzmanīgi. Tie saka, ka šī Lāodikejas draudzes perioda grupa ir remdena, un par šo remdenumu pienākas sods no Dieva. Sods ir tāds, ka viņi tiks izspļauti no Dieva mutes. Lūk, kur mēs negribam kļūdīties, kā to dara daudzi. Viņi ļoti nepārdomāti saka, ka Dievs tevi var izspļaut no Savas mutes, un tas it kā pierādot, ka mācībā par svēto ļaužu neatlaidību nav nekādas patiesības. Šeit es gribu pakoriģēt jūsu domāšanu. Šis pants nav dots atsevišķam indivīdam, tas ir dots draudzei. Viņš runā uz draudzi. Turklāt, ja jūs patiesi iedziļināšaties Vārdā, jūs redzēsiet, ka nevienā vietā nav teikts, ka mēs atrodamies Dieva MUTĒ. Mēs esam iezīmēti Viņa plaukstās. Viņš mūs nes Savā klēpī. Jau kopš neatminamiem laikiem, pirms laika sākuma, mēs bijām Viņa domās. Mēs atrodamies Viņa aitu aplokā un Viņa ganībās, bet *nekad* Viņa mutē. Bet kas tad atrodas Tā Kunga mutē? Viņa mutē ir Vārds. Mateja Evanģēlijs 4:4: *“Bet Viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.””* Arī mūsu mutēs ir jābūt Vārdam. Lūk, mēs zinām, ka draudze ir Viņa ķermenis jeb miesa. Šeit tā ir Viņa vietā. Kas būs šīs draudzes mutē? VĀRDS. Pētera 1. vēstule 4:11: *“Ja kāds runā, tad kā Dieva Vārdus.”* Pētera 2. vēstule 1:21: *“Jo ne jau pēc cilvēka gribas pravietojumi tika pasludināti, bet tos runāja Svētā Gara vadīti Dieva cilvēki.”* [Jaunā latv. Bībele] Tādā gadījumā, kas īsti notiek ar šiem pēdējā laika cilvēkiem? VIŅI IR ATKĀPUŠIES NO VĀRDA. VIŅI JAU VAIRS NEDEG PĒC VĀRDA. VIŅI PRET TO IR REMDENI. Es to tūlīt pierādīšu.

Baptistiem ir savas ticības mācības un dogmas, kuras pamatojas Vārdā, un jūs nespēsiet tās izšķobīt. Viņi saka, ka apustuliskais brīnumu laiks ir beidzies un ka nav tādas Kristības ar Svēto Garu pēc noticešanas. Metodisti saka (balstoties uz to pašu Vārdu), ka nav ūdens kristību (apslacīšana ar ūdeni nav kristīšana) un ka Kristība ar Svēto Garu ir svēttapšana. “Kristus Draudze” galvenokārt praktizē kristīšanu atdzimšanai, un vairumā gadījumu viņi iekāpj ūdenī kā sausi grēcinieki un iznāk no tā kā slapji grēcinieki. Un viņi apgalvo, ka viņu mācība pamatojas Vārdā. Varat izskatīt visu sarakstu un nonāksiet pie Vasarsvētku draudzēm. Vai viņiem ir Vārds? Pārbaudiet viņus pēc Vārda un redzēsiet. Gandrīz vai vienmēr viņi atstās Vārdu kādas sajūtas dēļ. Ja kāds spēj nodemonstrēt kādas izpausmes, piemēram, eļļu un asinis vai runāšanu mēlēs, vai vēl kādas citas zīmes, tad lielākā daļa tam noticeš, neskatoties uz to, vai tas ir Vārdā, vai nav un vai tas ir pareizi izskaidrots pēc Vārda. Bet kas tad ir noticis ar Vārdu? Vārds ir nolikts maliņā, tāpēc Dievs saka: *“Es esmu pret visiem jums. Es jūs izspļaušu no Savas mutes. Tās ir beigas. Ikvienā no šiem septiņiem periodiem Es neredzēju neko citu, kā vien cilvēkus, kas savu vārdu vērtēja augstāk par Manējo. Tāpēc šī perioda beigās Es izspļaušu jūs no Savas mutes. Tās ir beigas. Runāt Es, protams, runāšu. Jā, Es atrodos draudzes vidū. Dieva Āmen, uzticīgais un patiesais Sevi atklās, un TAS NOTIKS CAUR MANU PRAVIETI.”* Ak, tā tas patiešām

ir. Atklāsmes Grāmata 10:7: *“Bet tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa balss, kad atskanēs viņa taure, tad Dieva noslēpums būs piepildīts, kā Viņš šo prieka vēsti bija pasludinājis Saviem kalpiem, praviešiem.”* [Jaunā latv. Bībele] Te nu tas ir. Viņš sūta apstiprinātu pravieti. Viņš sūta pravieti pēc gandrīz vai diviem tūkstošiem gadu. Viņš sūta kādu, kurš ir tik tālu no organizācijas, izglītības un reliģiskās pasaules, ka, līdzīgi kā Jānis Kristītājs un seno dienu Ēlija, viņš dzirdēs tikai to, ko saka Dievs, un viņam būs TĀ SAKA TAS KUNGS, un viņš runās Dieva vietā. Viņš būs Dieva mikrofons un VIŅŠ, KĀ TAS IR PASLUDINĀTS MALEAHIJAS GRĀMATĀ 3:24, ATGRIEZĪS BĒRNU SIRDIS TĒVIEM. Viņš atgriezīs pēdējā laika izredzētos, un viņi dzirdēs, kā apstiprināts pravietis sludina precīzu patiesību, kāda tā bija Pāvilam. Viņš atjaunos patiesību, kāda bija Pāvila laikā. Un šie izredzētie līdz ar viņu būs tie, kas patiesi parādīs To Kungu, un viņi būs Viņa Miesa un Viņa balss, un darīs Viņa darbus. Aleluja! Vai jūs to saprotat?

Īss draudzes vēstures pārskats pierādīs šīs domas precizitāti. Tumšajos viduslaikos cilvēki gandrīz pilnībā bija nošķirti no Vārda. Taču Dievs sūtīja VĀRDU ar Luteru. Tajā laikā luterāņi pārstāvēja Dievu. Taču viņi organizējās, un tīrais Vārds atkal bija pazaudēts, jo organizācija tiecas uz dogmām un ticības mācībām, un nevis uz vienkāršo Dieva Vārdu. Viņi vairs nebija spējīgi pārstāvēt Dievu. Tad Dievs sūtīja Vesliju, un viņš bija šis balss ar Vārdu viņa laikā. Tie cilvēki, kas pieņēma atklāsmi, kuru Dievs bija devis Veslijam, kļuva par dzīvām vēstulēm, saprotamām un lasāmām visiem tās paaudzes cilvēkiem (2. Vēstule Korintiešiem 3:2). Bet, kad metodisti cieta neveiksmi, Dievs uzcēla citus, un tā tas ir turpinājies daudzu gadus, līdz kamēr šajās beidzamajās dienās uz zemes atkal ir cilvēki, kuri sava vēstneša vadībā būs noslēdzošā balss šim pēdējam periodam.

Jā, draugi. Draudze jau vairs nav Dieva “mikrofons”. Tā runā pati par sevi. Tāpēc Dievs vērsas pret viņu. Viņš to satrieks caur šo pravieti un līgavu, jo viņā (līgavā) būs Dieva balss. Jā, jo Atklāsmes Grāmatā 22:17 ir teikts: *“Un Gars un līgava saka: “Nāc!””* Vēl vienu reizi pasaule dzirdēs tieši no Dieva, tāpat kā tas notika Vasarsvētku dienā; tomēr, protams, šī Vārda līgava tiks noraidīta, tāpat kā tas notika pirmajā periodā.

Un tā, Viņš ir pasludinājis šim beidzamajam periodam: *“Tev ir Vārds, tev Bībeļu ir vairāk, nekā jebkad agrāk, taču tu ar šo Vārdu nedari neko citu, kā vien dali un cērt gabalos, paņemot tikai to, ko iegribas, un atmetot to, ko tev negribas. Tev nav intereses ar to DZĪVOT, bet vienīgi diskutēt par to. Kaut jel tu būtu auksts vai karsts! Ja tu būtu auksts un to atraidītu, Es to paciestu. Ja tu kļūtu karsts līdz baltkvēlei, lai zinātu, ka tā ir patiesība, un tā dzīvotu, Es tevi par to uzslavētu. Taču, kad jūs ņemat Manu Vārdu un to necienāt, tādā gadījumā, Man ir jāatsakās cienīt jūs. Es jūs izspļāšu, jo Man no jums paliek nelabi.”*

Visi zina, ka remdens ūdens šķebina dūšu. Ja jums ir vajadzīgs vemšanas līdzeklis, remdens ūdens ir gandrīz vai labākais, ko iedzert. Dievam ir kļuvis nelabi no remdenas draudzes, un Viņš ir paziņojis, ka Viņš to izspļaus. Tas mums atgādina, kā Viņš jutās pirms plūdiem, vai ne?

Ak, kaut draudze būtu auksta vai karsta! Vislabāk būtu, ja tā būtu dedzīga (karsta). Tomēr viņa tāda nav. Spriedums ir pasludināts. Viņa vairs nav Dieva balss šai pasaulei. Viņa apgalvos, ka ir, taču Dievs saka pretējo.

Ak, Dievam joprojām ir kāda balss šīs pasaules cilvēkiem, tā kā Viņš ir devis balsi līgavai. Šī balss ir līgavā, kā mēs to jau teicām un vairāk runāsim par to vēlāk.

(2) Atklāsmes Grāmata 3:17-18: *“Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails. Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.”*

Paskatieties uz pirmā panta pirmo frāzi: *“Tu saki...”* Redzat? Viņi runāja, un viņi runāja kā Dieva mute. Tas precīzi pierāda to, ko es teicu par 16. un 17. pantiem. Tomēr, kaut arī viņi to saka, tas nenožīmē, ka tas ir pareizi. Katoļu Baznīca saka, ka viņa pārstāv Dievu, apgalvojot, ka viņa ir nekļūdīgā Tā Kunga balss. Es nekādi nespēju saprast, kā vispār cilvēki var būt tik garīgi ļauni, taču viņi nes augļus pēc tās sēklas, kas ir viņos, un mēs zinām, no kurienes nāk šī sēkla, vai ne?

Lāodikejas draudze saka: *“Es esmu bagāta, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka.”* Tas ir viņas pašnovērtējums. Viņa paskatījās uz sevi un tieši to viņa ieraudzīja. Viņa sacīja: *“Es esmu bagāta,”* kas nožīmē to, ka viņa ir bagāta ar šīs pasaules lietām. Viņa dižojas tā priekšā, kas rakstīts Jēkaba vēstulē 2:5-7: *“Ieklausieties, mani mīļotie brāļi, vai tad Dievs nav izredzējis tos, kas pasaulē nabagi, būt bagātiem ticībā un par tās Valstības mantiniekiem, ko Viņš apsolījis tiem, kas Viņu mīl? Bet jūs turpretim liekat nabago negodā. Vai tad tie nav bagātie, kas jums uzkundzējas un velk jūs uz tiesām? Vai tieši viņi nav tie, kas zaimo Kunga labo Vārdu, kādā saucaties arī jūs?”* [Jaunā latv. Bībele] Lūk, es NESAKU, ka bagāts cilvēks nevar būt

Garīgs, taču mēs visi zinām, ka Vārdā ir teikts, ka tādu ir ļoti maz. Patiesās draudzes miesā pārsvarā ir tieši nabadzīgie. Un tā, ja draudze kļūst ļoti bagāta, tad mēs zinām tikai vienu – uz viņas vārtiem ir parādījies uzraksts “Ihabods”! Jūs to nevarat noliegt, jo tas ir Vārds.

Runājot par bagātību draudzē – nu, vēl nekad agrāk nav bijusi šāda ārēja bagātība. Šīs skaistās svētnīcas ir tā savairojušās, kā vēl nekad agrāk. Atšķirīgās grupas sacenšas savā starpā, kurai tad nu izdosies uzcelt vislielāko un brīnišķīgāko. Un tās būvē apmācības centrus neskaitāmu miljonu vērtībā, bet šīs celtnes tiek izmantotas tikai kādu stundu vai divas nedēļas. Lūk, tas vēl nebūtu tik briesmīgi; taču viņi iedomājas, ka šis īsais laiciņš, kad bērni mācās Vārdu šajās mācību iestādēs, aizstās tās daudzās apmācību stundas, kuras bērniem ir jāsaņem mājās.

Nauda ir ieplūdusi draudzē tādā mērā, ka dažādām konfesijām pieder akcijas un obligācijas, fabrikas, naftas atradnes un apdrošināšanas kompānijas. Viņi ir iepludinājuši naudu sociālajā labklājībā un pensiju fondos. Jā, tas izklausās labi, taču tas ir kļuvis par lamatām kalpotājiem, jo, ja viņi nolemj atstāt savu grupu, lai meklētu vairāk gaismas vai vairāk Dieva mīlestības, viņi zaudē savas pensijas. Vairums nespēj paciest šādu zaudējumu, tāpēc viņi ir spiesti palikt savā grupā.

Lūk, neaizmirstiet, ka šis ir beidzamais periods. Mēs zinām, ka šis ir beidzamais periods, jo Israēls ir atgriezies Palestīnā. Ja mēs ticam, ka Viņš patiešām nāk, tad kaut kas noteikti nav kārtībā ar tiem, kuri nodarbojas ar šādu ārkārtīgu būvēšanu. Tas uzvedina uz domām, ka šie cilvēki plāno palikt šeit uz visiem laikiem vai arī, ka līdz Jēzus atnākšanai vēl ir simtiem gadu.

Vai jūs zināt, ka mūsdienās reliģija ir liels bizness? Tas ir vispārzināms fakts, ka draudzēs par atbildīgajiem finanšu lietās tiek iecelti biznesa menedžeri. Bet vai tad to vēlas Dievs? Vai tad Apustuļu Darbu grāmatā Viņa Vārds mūs nemāca, ka Tam Kungam darījumu lietās kalpoja septiņi Svētā Gara un ticības pilni vīri? Mēs pavisam skaidri varam ieraudzīt, kāpēc Dievs sacīja: “TU saki, ka esi bagāts, bet Es,” saka Dievs, “to nekad neesmu teicis.”

Viņiem ir radio programmas, televīzijas programmas un neskaitāmas draudzes aktivitātes, kas izmaksā daudzus miljonus dolāru. Bagātības tikai plūst iekšā draudzē, un līdz ar naudu pieaug arī draudzes locekļu skaits; un tomēr darbs netiek padarīts ar tādiem rezultātiem kā toreiz, kad nebija naudas, taču cilvēki pilnīgi paļāvās vienīgi uz to prasmi, kuru viņiem bija devis Svētais Gars.

Mūsdienās ir algoti sludinātāji, algoti asistenti, algoti muzikālie un apmācības kalpotāji, algoti kori, algoti sētnieki, programmas un izklaides – tas viss maksā lielu naudu, taču, neraugoties uz to, spēka kļūst mazāk un mazāk. Jā, draudze ir bagāta, taču spēka tur nav. Dievs darbojas caur Savu Garu, nevis caur naudas apjomu vai apdāvinātu cilvēku skaitu draudzē.

Tagad es gribu jums parādīt, cik velnišķīga ir kļuvusi šī tiekšanās pēc naudas. Draudzes raujas vai no ādas laukā, lai iegūtu vairāk un vairāk locekļu, jo īpaši tos, kuri ir bagāti. Visapkārt ir rosība, lai padarītu reliģiju tik pievilcīgu un valdzinošu, ka bagātie un izglītotie, un visi, kuriem ir pasaulīgs prestižs, atnāktu un aktīvi darbotos draudzē. Vai tad viņi nesaprot, ka, ja garīguma rādītājs ir bagātība, tad pasaulei jau ir Dievs, jā, tad pasaulei jau ir visa Dieva pilnība, savukārt draudzei nav nekā?

“Tu saki: man ir pārplīnība.” Šīs frāzes burtiskā nozīme ir: “Man ir Garīgas bagātības.” Tas izskatās pēc tūkstošgadu valstības ar ielām no zelta un ar Dieva klātbūtni. Tomēr es šaubos, vai tas tā ir. Vai draudze patiešām ir bagāta ar Dieva Garīgajām lietām? Pārbaudīsim šo divdesmitā gadsimta draudzes (Lāodikejas) dižošanas, apskatot to Vārda gaismā.

Ja draudze patiešām būtu Garīgi bagāta, tad būtu jūtama tās ietekme uz sabiedrības dzīvi. Taču kādu gan dzīvi dzīvo šie tā sauktie “garīgie” un ietekmīgie sabiedrības vīri? Viņi dzīvo pilsētu nomalēs, bagātnieku rajonos; tur plaši praktizējas apmainīšanās ar sievietēm, plaši praktizējas prostitūcija; nepilngadīgo kompānijas rīko ballītes, kurās rīko grautiņus, radot milzīgus mantas zaudējumus. Netikumība ir sasniegusi vēl nebijušu līmeni gadījuma dzimumattiecībās, narkomānijā, azartspēlēs, zagšanā un visa veida ļaunumā. Bet draudze tikai turpina apgalvot, cik jauka ir šī paaudze, cik piepildītas ir draudzes un cik sekmīgi ir pat misionāru darbība iezemiešu vidū. Draudze ir atdevusi cilvēkus ārstu, jo īpaši psihiatru, rokās. Es nesaprotu, kā gan viņa var melst niekus, ka viņa esot Garīgi bagāta. Tā nav taisnība. Viņi ir bankrotējuši un to nezina.

Uzmanīgi palūkojieties sev apkārt. Apskatiet cilvēkus, kuri iet jums garām. Vai šajos pūļos jūs varat izšķirt tos, kuri pēc ārienes būtu kristieši? Pavērojiet, kā viņi ģērbjas, pavērojiet, kāda ir viņu uzvedība, paklausieties, ko viņi runā, paskatieties, kādas vietas viņi apmeklē. Protams, starp visiem šiem garāmgājējiem vajadzētu būt kādam patiesam pierādījumam par *dzimšanu no augšienes*, taču tādu ir ļoti

maz. Un tomēr šodien fundamentālās draudzes mums stāsta, ka miljoniem cilvēku pieņem Kristu un pat ir Gara piepildīti. Gara piepildīti? Vai tad jūs varētu nosaukt par piepildītām ar Svēto Garu tās sievietes ar īsi apgrieztiem matiem, šortos un biksēs, bikini un apakšbiksitēs, uzkrāsojušās kā Jezabeles? Ja jau šīs sievietes *greznojas pieklājīgā uzvedībā kā tas pienākas kristietēm* (1. Vēstule Timotejam 2:9-10), kāda tad izskatītos nekautrība!

Lūk, es saprotu, ka ne jau sievietes nosaka šīs modes. To dara Holivuda. Taču ieklausieties, dāmas: joprojām pārdošanā ir audumi un šujmašīnas. Jums nevajag pirkt to apģērbu, kas pārdodas veikalos, un pēc tam izmatot to kā atrunu. Šis jautājums ir ārkārtīgi nopietns. Vai tad jūs neesat lasījuši Svētajos Rakstos, ka, ja vīrietis paskatās uz kādu sievieti un iekāro viņu savā sirdī, tad savā sirdī viņš ar šo sievieti jau ir pārkāpis laulību (Mateja Evaņģēlijs 5:28). Un, ja nu jūs uzvelkat apģērbu, kas to izprovocē? Tas jūs padara par viņa līdzdalībnieci grēkā, kaut arī jūs to vispār neapzināties, būdama patiesa jaunava bez šādām iekārēm. Un tomēr jūs esat atbildīga Dieva priekšā un tiksiet tiesāta.

Es zinu, ka jums, sievietes, nepatīk šāda sludināšana, taču, māsa, tu dziļi maldies tajā, ko tu dari. Bībele aizliedz tev griezt matus. Dievs tos ir devis par apsegu (1. Vēstule Korintiešiem 11). Viņš ir pavēlējis, lai tu nēsātu garus matus, tā ir tava godība. Kad tu apgriez savus matus, tu ar to paziņo, ka tu vairs neesi pakļautībā savam vīram. Tāpat kā Ieva, jūs esat sacēlušās un dzīvojat pēc sava prāta. Jūs ieguvāt tiesības balsot. Jūs pārņēmat vīriešu darbus. Jūs esat atstājušas sievišķību. Jums ir jānožēlo un jāatgriežas pie Dieva. Tas viss jau bija ļoti slikti, taču daudzām no jums atnāca doma jeb priekšstats, ka jūs varat sagrābt sludinātāju kanceles un draudzes amatus, kurus Dievs ir paredzējis tikai un vienīgi vīriešiem. Ak, es aizskāru sāpīgu tēmu, vai ne? Nu, tad parādiet man kaut vienu vietu Bībelē, kur Dievs jebkad būtu pilnvarojis kādu sievieti sludināt vai valdīt pār vīrieti, un es atvainošos par to, ko pateicu. Jūs nepierādīsiet, ka es kļūdos. Es runāju taisnību, jo es stāvu ar Vārdu un Vārdā. Ja jūs būtu Garīgi bagātas, jūs saprastu, ka tā ir patiesība. Patiesība ir tikai un vienīgi Dieva Vārds. Pāvils teica: *“Taču mācīt es sievietei nepieļauju, nedz valdīt pār vīru, bet viņai jāturas klusībā.”* (1. Vēstule Timotejam 2:12.) Nav iespējams, ka tu būtu kādā no vēstulē Efeziešiem 4:11 minētajām kalpošanām un vienlaicīgi nevaldītu pār vīriešiem. Māsa, būs labāk, ja būsi paklausīga šim Vārdam! Ne jau Dieva Gars, kas izpaužas Gara piepildītā dzīvē, tev pateica, lai sludini, jo Gars un Vārds ir VIENS. Tie abi saka vienu un to pašu. Kāds ir kļūdījies, kāds ir apmulļots. Atmestieties, kamēr nav par vēlu! Sātans piemulļoja jūsu māti, Ievu; tagad viņš mulķo meitas. Lai Dievs jums palīdz!

“...man nevajag nenieka.” Lūk, kad kāds saka: “Man nevajag nenieka,” tas varētu nozīmēt, ka viņam jau viss ir jeb citiem vārdiem: “Man neko vairāk nevajag, jo man jau ir diezgan.” Šo domu var izteikt dažādi, taču tas tik un tā noved pie fakta, ka draudze ir pašapmierināta un bezrūpīga. Viņa ir apmierināta ar to, kas viņai ir. Viņa iedomājas, ka viņai ir viss vai arī ka viņai ir pietiekami. Un tieši to mēs redzam šodien. Kura no konfesijām neapgalvo, ka VIŅAI ir īstā atklāsme un vara, un patiesība? Paklausieties, ko saka baptisti – viņiem tas viss ir. Paklausieties, ko saka metodisti – arī viņiem tas viss ir. Paklausieties, ko saka “Kristus Draudze” – kļūdās visi, izņemot viņus. Paklausieties, ko saka Vasarsvētku draudzes, un dzirdēsiet, ka viņiem ir pilnības pilnība. Viņi zina, ka tas, ko es stāstu par viņiem, ir taisnība, jo tas ir teikts pilnīgi visās viņu mācību grāmatās. Viņi tik jauki ir to visu uzrakstījuši, uzspieduši savu nosaukumu un tik skaisti noformējuši. Domā, ka Dievam nekā vairāk nav! Un ir tādi, kuri vienkārši neko vairāk arī nevēlas. Viņi netic dziedināšanai un to nevēlas, kaut arī tas ir Vārdā. Ir tādi, kuri nepieņemtu Svēto Garu, pat ja Dievs atvērtu debesis un parādītu viņiem zīmi.

Un tā, viņi visi runā un mēģina pierādīt, ka viņiem tas viss ir jeb ka viņiem ir pietiekami. Taču vai tā ir patiesība? Salīdziniet šo divdesmitā gadsimta draudzi ar pirmā gadsimta draudzi. Uz priekšu! Dariet to! Kur ir šis spēks? Kur ir šī mīlestība? Kur ir šī šķīstā draudze, kura nepadevās grēkam un kura ticībā soļoja pretim Jēzum? Kur ir šī vienotība? Nav nekā. Ja jau mūsdienu draudzei ir viss vajadzīgais, tad kāpēc Apustuļu Darbu grāmatā viņi sauca un lūdza vēl vairāk Dievišķā, it kā viņiem tā visa nebūtu? Un tomēr viņiem toreiz bija daudz vairāk nekā viņiem šodien.

DIEVA DIAGNOZE

Tas, ko redzēja Dievs, pilnīgi atšķīrās no tā, ko pēc viņu vārdiem redzēja viņi. Viņi teica, ka viņi bija bagāti materiālajās lietās un bagāti Garīgi, ka viņi ir jau sasnieguši mērķi, viņiem nevajagot nenieka. Taču Dievs to redzēja citādāk. Viņš sacīja: “Jūs nezināt, ka esat nelaimīgi, nožēlojami, nabagi, akli un kaili.” Lūk, kad cilvēki ir šādā stāvoklī, jo īpaši, ja viņi ir kaili un NEZINA TO, tad kaut kas noteikti ir nogājis pavisam greizi. Tas pavisam noteikti nav nejauši. Vai tikai Dievs nav darījis aklas viņu acis, kā Viņš to izdarīja ar ebrejiem? Vai tikai Evaņģēlijs neatgriežas pie ebrejiem? Vai tikai vēsture neatkārtojas? Es saku, ka tā tas ir.

Dievs saka, ka šī Lāodikejas Perioda draudze ir “nelaimīga”. Šis vārds ir cēlies no diviem grieķu vārdiem, kuri nozīmē “paciest” un “pārbaudījums”. Tomēr tam nav nekāda sakara ar tiem pārbaudījumiem, ar kuriem saskaras īsts kristietis, jo kristietī, kurš ir pārbaudījums, Dievs sauc par “svētītu”, un viņa attieksme ir prieka pilna, bet šī draudze tiek raksturota kā “nelaimīga un nožēlojama”. Cik savādi! Šajā pārticības, progresa un pārpilnības laikmetā – kādi gan tajā var būt pārbaudījumi? Tas tik tiešām ir dīvaini; tomēr šajā pārpilnības un iespēju laikmetā, kurā katram pieder tik daudz un ir vēl daudz visa kā, ko iegūt, un ir tik daudz izgudrojumu, kas strādā mūsu vietā, un tik daudz visādu lietu, kas mums dāvā prieku un baudu, mēs PĒKŠŅI ieraugām tik daudz garīgi slimo, ka valsts ir satraukusies. Katram vajadzētu būt laimīgam, jo nav taču nekāda iemesla būt nelaimīgam, tomēr miljoniem cilvēku vakaros dzer nomierinošus līdzekļus, no rītiem – uzmundrinošas tabletes, skraida pie ārstiem, guļas psihiatriskajās slimnīcās un cenšas ar alkoholu aplāpēt neizskaidrojamas bailes. Jā, šis periods dižojas ar saviem milzīgajiem pasaules mantu veikaliem, taču cilvēki ir tik nelaimīgi kā vēl nekad. Šis periods dižojas ar saviem garīgajiem sasniegumiem, taču cilvēki vēl nekad nav bijuši tik nepārlicināti un nedroši. Šis periods lepojas ar to, ka tam ir augstākas morālās vērtības, taču tas ir vissamaitātākais no visiem laikmetiem kopš lielajiem plūdiem. Tas runā par savām zināšanām un zinātņi, taču cieš sakāvi visās jomās, jo cilvēka prāts un dvēsele, un gars nespēj aptvert jeb iet kopsolī ar visām tām izmaiņām, kas ir notikušas uz zemes. Vienas vienīgas paaudzes laikā mēs esam aizskrējuši no zirga un ratu laikmeta uz kosmosa laikmetu, un mēs par to esam lepni un lielīgi. Tomēr cilvēka iekšienē ir tumša un tukša ala, kas mocībās vaimanā, un BEZ SAPROTAMA IEMESLA cilvēku sirdis izbailēs pamirst, bet pasaule ir kļuvusi tik tumša, ka šo laikmetu droši varētu nosaukt par neirotiķu laikmetu. Tas dižojas, taču tie ir tikai vārdi. Tas sauc: “Miers,” taču miera nav. Tas saka, ka tam ir visu lietu pārpilnība, taču joprojām deg vēlmēs kā neapmierināma uguns! *“Bezdievjiem nav miera,” saka mans Dievs.*” (Jesajas 57:21.)

“Viņi ir nožēlojami.” Tas nozīmē, ka viņi pelnījuši līdzjūtību. Pelnījuši līdzjūtību? Viņi nicina līdzjūtību. Viņi ir pilni lepnuma. Viņi lielās ar to, kas viņiem ir, taču tas, kas viņiem ir, neizturēs laika pārbaudi. Viņi ir uzbūvējuši uz plūstošām smiltīm, nevis uz Dieva Vārda atklāsmes klints. Drīz sāksies zemestrīce. Drīz sāks plosīties Dieva soda dusmu vētras. Tad pienāks pēkšņa iznīcināšana, un, neskatoties uz visu viņu miesīgo gatavošanos, viņi tik un tā nebūs gatavi tam, kas nāks pār šo zemi. Viņi ir tie, kuri, neskatoties uz visiem viņu pasaulīgajiem pūliņiem, patiesībā iet paši pret sevi un nezina to. Viņiem tiešām ir jāizrāda līdzjūtība. Nabaga nožēlojamie cilvēki, kuri atrodas šajā pēdējā laika ekumēniskajā kustībā, jo viņi saka, ka tas ir no Dieva, taču šī kustība ir no sātana. Žēlojiet tos, kuri nezina organizācijas lāstu. Žēlojiet tos, kuriem ir tik daudzas skaistas baznīcas, tik piemīlīgi pastorāti, tik labi apmācīti kori, tik liela ārīšķīga greznība un tik cēla un cienīga pielūgsmē. Žēlojiet viņus un neapskaudiet. Atgriezieties vecajās noliktavu telpās, atgriezieties tajās vāji apgaismotajās istabās, pagrabos; atgriezieties tur, kur bija mazāk pasaules un vairāk Dieva. Jūtiel līdztiem, kuri izsaka savus lepnos apgalvojumus un stāsta par savām dāvanām. Jūtiel viņiem līdzti, jo drīz pār viņiem nāks Dieva dusmas.

“Viņi ir nabagi.” Tas, protams, nozīmē Garīgo nabadzību. Šī perioda iezīme, tam noslēdzoties, ir lielākas un labākas baznīcas, kur pulcējas vairāk un vairāk cilvēku, ar vairāk un vairāk izpaušmēm, kuras šķietami parāda Svēto Garu. Taču šie ļaužu pūļi pie altāra, Gara dāvanu darbība, lielā draudzes apmeklētība – tā nav atbilde no Dieva, jo tie, kuri iznāca pie šiem altāriem, ļoti reti turpina savu ceļu kopā ar Dievu. Un, kad šīs lielās kampaņas ir beigušās, kur tad ir visi tie, kas iznāca priekšā nožēlot grēkus? Viņi paklausījās cilvēkā, izdzirdēja aicinājumu, viņi iekļuva tīklā, taču viņi nebija zivis, un kā bruņurupuči viņi aizrāpoja atpakaļ uz saviem ūdeņiem.

Tad vēl visas šīs diskusijas par runāšanu mēlēs – it kā tas būtu pierādījums kristībai ar Svēto Garu, un cilvēki domā, ka notiek varena garīgā atmoda. Atmoda ir beigusies. Pēdējā iespēja Amerikai tika dota 1957. gadā. Tagad mēles ir Dievišķā zīme, ka tuvojas sodība, tāpat kā toreiz, kad nezināmas mēles parādījās uz sienas ķēniņa Belsacara dzīru laikā. Vai tad jūs nezina, ka tanī beidzamajā dienā daudzi atnāks un sacīs: “Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam daudzus apbrīnojamus darbus darījuši, pat ļaunos garus izdzinuši?” Bet Viņš sacīs: *“Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji.”* Mateja Evaņģēlijs 7:22-23. Jēzus teica, ka viņi bija ļauna darītāji. Tomēr, ja tiek atrasts kāds, kurš var atnākt un lūgt par slimajiem, kurš var panākt, lai sanāksmē parādās eļļa un asinis un skan pravietojumi, notiek visādas pārdabiskas lietas, – tad cilvēki sapulcēsies ap viņu un zvērēs, ka viņš ir no Tā Kunga, kaut arī patiesībā viņš no reliģijas taisa biznesu un dzīvo ar grēku. Viņiem uz to ir tikai viena, absolūti nebībeliska atbilde: “Nu, viņam taču ir rezultāti, tāpēc viņš noteikti ir no Dieva.” Cik šausmīgi! Patiesām, cik gan nabadzīgs Dieva Garā ir šis periods, un šie nabaga nelaimīgie to pat nezina.

“Tu esi akls un kails.” Tas tik tiešām ir šausmīgs stāvoklis. Kā gan cilvēks var būt akls un kails un to

nezināt? Un tomēr ir teikts, ka viņi ir akli un kaili un nemana to. Lūk, atbilde: viņi ir garīgi akli un garīgi kaili. Vai jūs atceraties, kā Elīsu un Gehazi bija ielencis sīriešu karaspēks? (2. Ķēniņu grāmata 6) Atcerieties, kā Elīsa Dieva spēkā sīta viņus ar aklumu. Un tomēr viņu acis bija plaši atvērtas, un viņi redzēja, kur iet. Tas bija dīvains aklums – viņi kaut ko varēja, bet kaut ko nevarēja redzēt. Piemēram, viņi nevarēja redzēt Elīsu, viņa kalpotāju un Israēla nometni. No tā, ko viņi varēja redzēt, viņiem nebija nekāda labuma. Tas, ko viņi nevarēja redzēt, ievada viņus gūstā. Un tā, ko tas nozīmē attiecībā uz mums? Tas nozīmē tieši to, ko tas nozīmēja jau toreiz, Jēzus kalpošanā uz zemes. Viņš centās iemācīt viņiem Patiesību, taču viņi negribēja tajā klausīties. Jāņa Evaņģēlijs 9:40-41: *“To dzirdēja daži farizeji, kas bija pie Viņa, un Viņam sacīja: “Mēs taču neesam akli?” Jēzus viņiem sacīja: “Ja jūs būtu akli, jums nebūtu grēka; bet tagad jūs sakāt: mēs redzam, – tāpēc jūsu grēks paliek.”* Šī perioda attieksme ir tieši tāda pati kā tajā laikā. Cilvēkiem ir viss, viņi zina visu, viņiem neko nevar iemācīt. Ja cilvēks ierauga Dieva Vārdā kādu patiesību un mēģina izskaidrot savu redzējumu kādam, kuram ir pretējs uzskats, tad šis klausītājs vispār neklausās, lai kaut ko iemācītos, bet klausās tikai tālab, lai atspēkotu to, kas tiek stāstīts. Lūk, es vēlos uzdot vienu atklātu jautājumu. Vai Svēto Rakstu vietas var karot viena ar otru? Vai tad šī Bībele ir pretrunā pati ar sevi. Vai Dieva Vārdā var būt divas patiesības mācības, kas saka pretējo jeb pretojas viena otrai? NĒ! TĀ NEVAR BŪT. Un tomēr, cik daudz no tiem, kas saucas par Dieva ļaudīm, ir tādu, kuru acis ir atvērtas un redz šo patiesību? Cik man zināms, nesanāks pat viens procents, kuri ir iemācījušies, ka *VISI Raksti ir Dieva iedvesti un VISI Raksti ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai utt..* (2. Timotejam 3:16.) Ja jau visi Svētie Raksti ir doti šādā veidā, tad ikviens pants būs harmonijā ar visu pārējo Vārdu. Tomēr, cik daudz tad ir tādu, kuri tic, ka ir iepriekš nolemtie izredzētībai un arī nosodītie pazudināšanai? Vai tie, kuri tam netic, ieklausīsies? Nē. Un tomēr abas šīs mācības atrodas Vārdā, un nekas nevar to pārmainīt. Taču uzzināt par šīm lietām, lai saskaņotu šīs patiesības ar citām šķietami pretrunīgajām patiesībām, – tam viņi laiku neveltīs. Bet viņi aizspiež savas ausis un griež zobus, un galu galā ir zaudētājos. Šī perioda beigās atnāks pravietis, taču viņi būs akli uz visu, ko viņš darīs un sacīs. Viņi būs tik pārliecināti, ka viņiem ir taisnība, un savā aklumā viņi zaudēs visu.

Un tā, Dievs saka, ka viņi ir gan kaili, gan akli. Es nevaru iedomāties neko vēl traģiskāku par cilvēku, kurš ir akls un kails, taču to nezina. Tam ir tikai viens skaidrojums – viņš ir sajucis prātā, viņš jau atrodas dziļā aizmirstības stāvoklī. Viņa spējas ir zudušas, ir iestājusies garīgā amnēzija. Ko gan vēl tas var nozīmēt? Vai tas nozīmē, ka Svētais Gars ir atstājis šo pēdējo dienu draudzi? Vai tas nozīmē, ka cilvēki tik ļoti ir izstūmuši Dievu no saviem prātiem, ka notiek Vēstulē Romiešiem 1:28 minētais? *“Tad nu tāpat, kā viņi nav turējuši cieņā viņiem doto Dieva atziņu, Dievs sagandējis viņu prātu, ka viņi dara to, kas neklājas.”* Var skaidri redzēt, ka ir noticis kaut kas tamlīdzīgs. Šeit mēs redzam cilvēkus, kuri saka, ka viņi pieder Dievam un zina Dievu, un ka viņiem ir Svētais Gars, un tomēr viņi ir kaili un akli un nezina to. Viņi JAU IR PIEVILTI. VIŅIEM IR NEPAREIZS GARS. IZREDZĒTOS NAV IESPĒJAMS PIEVILT, TAČU IR ACĪMREDZAMS, KA ŠIE IR PIEVILTI. Tie ir cilvēki, kuri ir kļuvuši akli, jo viņi noraidīja Dieva Vārdu. Tie ir cilvēki, kuri sevi ir pilnīgi atkailinājuši, jo viņi atteicās no Dieva rūpēm un aizsardzības un centās uzbūvēt paši savu pestīšanas ceļu, paši savu Bābeles torni, izmantojot savas organizācijas. Ak, viņiem pašiem šķiet, ka viņiem ir tik jaukas un skaistas drēbes, kad viņi veido savas ģenerālās asamblejas, savas padomes un visu pārējo. Taču tagad Dievs to visu norauj, un viņi ir kaili, jo šīs organizācijas ir vienīgi ievēdušas viņus antikrista nometnē, nezāļu laukā, kur viņi tiks sasieti kopā un sadedzināti. Viņi tik tiešām ir pelnījuši līdzjūtību. Jā, pilnīgi ignorējami visus brīdinājumus, lūgumus un visu līdzjūtību, viņi vieglprātīgi dodas pretī savai pazušanai, nikni atraidot ikvienu centienu viņus glābt. Viņi tik tiešām ir nožēlojami un to nezina. Bezjūtīgi un bez cerības, viņi lepojas ar to, kas patiesībā ir viņu kauns. Viņi atklāti nepakļaujas Vārdam, taču pienāks diena, kad šis Vārds viņus tiesās, un pār viņiem nāks Tā bargās apsūdzības.

PĒDĒJAIS PERIODU PADOMS

Atklāsmes Grāmata 3:18-19: *“Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un svaidi savas acis ar acu zālēm.* [Latv. Bībele: *“...un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.”*–Tulk.] *Jo, ko Es mīlu, tos Es pār mācu un pamācu, tad nu iekarsies un atgriezies!”*

Dieva padoms ir īss un konkrēts. Viņš šai pēdējo dienu draudze norāda uz vienu vienīgu cerību. Šī cerība ir VIŅŠ PATS. Viņš saka: *“Atnāc pie Manis un nopērc.”* Šī frāze *“pērc no Manis”* skaidri norāda, ka Lāodikejas draudzei ar Jēzu nav nekādu *“veikalniecisku”* darījumu, lai iegādātos Dieva Valstības Garīgos produktus. Viņu darījumi nevar būt Garīgi. Varbūt viņi domā, ka ir Garīgi, taču kā gan viņi var tādi būt? Tie darbi, kas notiek viņu vidū, pavisam noteikti nav tādi, kā sacīja Pāvils: *“Dievs jūsos gan vēlas, gan dara pēc Savas labās gribas.”* Vēstule Filipiešiem 2:13. Bet kā tad ar visām šīm baznīcām, skolām, slimnīcām,

misionāru pasākumiem utt.? Kamēr vien tā ir konfesionālā sēkla un gars, nevis Dieva Sēkla un Gars, Dieva tajā visā nav.

“Pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts.” Jā, šiem cilvēkiem bija ļoti daudz zelta, taču tas nebija pareizais zelts. Tas bija zelts, kas uzpirka cilvēku dzīves un tās iznīcināja. Tas bija zelts, kas izkropļoja un samaitāja cilvēka raksturu, jo mīlestība uz to bija visa ļaunuma sakne. Atklāsmes Grāmata 18:1-14: *“Pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme kļuva gaiša no viņa spožuma. Viņš sauca spēcīgā balsī: "Kritusi, kritusi lielā Bābele! Tā kļuvusi par ļauno garu mājokli, par visu nešķīsto garu mitekli un par visu nešķīsto un ienīsto putnu mitekli. Jo visas tautas ir dzērušas no viņas netiklības dusmu vīna, un pasaules ķēniņi ir piekopusi netiklību ar viņu, un pasaules tirgoņi ir kļuvuši bagāti no viņas lielā greznuma." Es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm saucam: Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības. Jo viņas grēku darbi sniedzas līdz debesīm, un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus. Atmaksājiet tai, kā arī viņa atmaksājusi, un atdarait tai divkārt pēc viņas darbiem! Kausu, ko viņa pildījusi, pildait tai divkārt! Kā viņa centās pēc goda un greznuma, tā atmaksājiet tai ar mokām un bēdām. Jo viņa saka savā sirdī: es sēdu ķēniņienes tronī, neesmu atraitne un sēru nekad neredzēju. Tādēļ viņas mokas nāks vienā dienā: nāve, sēras un bads, viņu sadedzinās ugunī; jo spēcīgs ir Kungs Dievs, kas viņu tiesājis. Raudās un vaimanās par viņu pasaules valdnieki, kas ar viņu dzīvojuši netiklībā un kārumos, kad tie redzēs viņas liesmu dūmus; attālus stāvēdami aiz bailēm no viņas mokām, tie sauks: vai! vai! lielā pilsēta, varenā pilsēta Bābele, vienā stundā sodība ir nākusi pār tevi! Visas zemes tirgoņi raud un sēro par viņu, tāpēc ka neviens vairs nepērk viņu preces: zeltu un sudrabu, dārgakmeņus un pērles, linu, audeklu un purpuru, zīdu un sarkanu audumu, dažādus tūjas kokus, dažādas ziloņkaula lietas, no dārga koka, vara, dzelzs un marmora darinātus priekšmetus; arī kanēli, smaržēļļu, kvēpināmās un svaidāmās zāles, vīraku, vīnu, eļļu, smalkus miltus, kviešus, lopus, avis, zirgus un ratus, dzīvas miesas un cilvēku dvēseles. Un augli, pēc kuriem tava dvēsele kāroja, ir pagalam, visi dārgumi un krāšņumi tev zuduši, un tos nekad vairs neredzēt.”* Šeit runa ir tieši par pēdējo dienu organizētajām draudzēm, jo 4. pantā ir teikts: *“Izeita no viņas, MANA TAUTA.”* Aizraušana vēl nav notikusi. Līgava vēl būs uz zemes, kad šajā bagātajā viltus draudzē būs šādi briesmīgi apstākļi.

Taču ir arī Dieva zelts. *“Lai jūsu pārbaudītā ticība, kas ir daudz vērtīgāka nekā iznīcīgais zelts, kas ugunīs tiek pārbaudīts, izrādītos teicama, slavējama un godājama, kad Jēzus Kristus parādīsies.”* Pētera 1. Vēstule 1:7. Dieva zelts – tas ir Kristus raksturs, kurš veidojas kvēlojošajā ciešanu krāsni. Tas ir tas īstais zelts.

Taču kāds zelts šodien ir draudzei? Tai ir vienīgi pasaulīgais zelts, kas iznīks. Tā ir bagāta un pašapmierināta, un kā galvenais garīguma rādītājs tai ir pārpilnība. Pierādījums Dieva svētībai, mācības pareizumam un citām lietām tagad balstās tajā, cik daudz bagātu cilvēku tajā ir iesaistījušies.

“Labāk atnāc, pirms nav par vēlu,” saka Tas Kungs, *“un nopērc no Manis zeltu, uguns kvēlē pārbaudītu, un tu būsi īsteni bagāts.”* Vai mēs saprotam, ko tas nozīmē? Ieklausieties: *“Šajā pasaulē mēs ienācām kaili (fiziski), taču kaili (garīgi) mēs no tās NEAIZIESIM.”* Nē, draugi, kaut ko mēs tomēr paņemsim līdzī, un tas arī būs VISS, ko mēs spēsim paņemt, ne mazāk un ne vairāk. Tāpēc mums vajadzētu būt ļoti uzmanīgiem, ka paņemam līdzī to, kas padarīs mūs pareizus Dieva priekšā. Un tā, ko tad īsti mēs paņemsim sev līdzī? Savu RAKSTURU, mans brāli, lūk, ko mēs paņemsim līdzī. Un tā, kādu raksturu paņemsī sev līdzī tu? Vai tas būs tāds kā VIŅA raksturs, kurš tika izveidots kvēlošajā ciešanu krāsni, vai arī tas būs šo Lāodikejas perioda bezrakstura cilvēku ļenganums? Šis ir jautājums katram no mums, jo tanī dienā ikviens nesīs pats savu nastu.

Lūk, es teicu, ka Lāodikejas pilsēta bija bagāta pilsēta. Tur kala zelta monētas ar uzrakstiem abās pusēs. Zelta monētas raksturoja šo periodu, un, pateicoties tam, plauka un zēla tirdzniecība. Šī divpusējā zelta monēta mums ir arī šodien. Mēs pērkam, un mēs arī pārdodam. Un arī draudzē mēs cenšamies īstenot to pašu. Mēs izpērkam sevi no grēka un nopērkam sev ieeju debesīs, apmēram tā. Taču Dievs tā nav teicis.

Baznīcai pieder tādas fenomenālas bagātības, ka jebkurā brīdī viņa var pārņemt visas pasaules tirdzniecības sistēmu; un patiešām, viens līderis Pasaules Draudžu Padomē atklāti pravietoja, ka draudzei tuvākajā nākotnē vajadzētu to īstenot, ka tā ir spējīga un tieši to arī izdarīs. Taču viņu Bābeles zelta tronis nogāzīsies. Izturēs tikai šis ugunī pārkausētais zelts.

Un tieši to draudze ir darījusi visu šo periodu laikā. Viņa ir atstājusi Dieva Vārdu un ir pieņēmusi pati savas ticības mācības un dogmas; viņa ir organizējusies un pievienojusies šai pasaulei. Tādējādi viņa ir kaila, un Dievs tiesā viņas neķītrumu. Viņas vienīgā izeja no šīs šausmīgā stāvokļa ir, pakļaujoties Tam Kungam, atgriezties pie Viņa Vārda. Atklāsmes Grāmata 18:4: *“Izeita no viņas, Mana tauta.”* 2. Vēstule

Korintiešiem 6:14-18: *“Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgiem. Jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kas ir gaismai kopējs ar tumsību? Kā Kristus savienojams ar Beliaru, vai ir kāda daļa ticīgajam ar neticīgo? Kas kopējs ir Dieva namam ar elkiem? Jo jūs esat dzīvē Dieva nams, kā Dievs ir sacījis: Es viņos gribu mājot un viņu starpā staigāt, un Es būšu viņu Dievs, un tie būs Mani ļaudis. Tāpēc aizeita no viņu vidus un nošķirieties no tiem, saka Tas Kungs, un neaiztieciat neko, kas ir nešķīsts, tad Es jūs pieņemšu. Tad Es būšu jums par Tēvu, un jūs būsit Man par dēliem un meitām, saka Tas Kungs, Visuvaldītājs.”* Par šīm drēbēm, kuras nosegs kailumu, ir noteikta maksa, un šī maksa ir atdalīšanās.

“...un svaidi savas acis ar acu zālēm, lai tu kļūtu redzīgs.” Viņš nesaka, ka šīs acu zāles tev ir jānopērk. O, nē! Svētajam Garam nav piekārtas cenas zīme. *“Vai jūs Garu esat saņēmuši no bauslības darbiem vai no ticības vēsts, ko esat dzirdējuši?”* Vēstule Galatiešiem 3:2 [Jaunā latv. Bībele]. Bez kristības ar Svēto Garu tavas acis nekad nebūs atvērtas, lai redzētu patiesu Vārda Garīgo atklāsmi. Cilvēks bez Gara ir akls – viņš neredz Dievu un Viņa patiesību.

Kad es aizdomājos par šīm acu zālēm, kas atver cilvēku acis, es nevaru neatcerēties savu bērnību Kentuki štatā. Mēs ar brāli gulējām bēniņos uz salmu matrača. Mājas sienās bija daudz spraugu, pa kurām pūta caurvēji. Reizēm ziemā bija tik auksti, ka mēs no rītiem pamodāmies ar tik ļoti apaukstētām acīm, ka tās iekaisuma dēļ vispār nevarēja atvērt. Mēs raudājām un saucām mammu, un tad viņa uzkāpa pie mums augšā, līdz ņemot karstus jenota taukus, un rīvēja ar tiem mūsu acis, līdz tās atmiekšķējās, un mēs varējām redzēt. Ziniet, šajā paaudzē uz draudzi ir pūtuši daudzi ārkārtīgi auksti caurvēji, un es baidos, ka viņas acis ir aizsalušas un viņa ir akla uz to, kas Dievam ir priekš viņas. Lai atvērtu šīs acis, viņai ir vajadzīga Dieva Gara karstā eļļa. Ja viņa nepieņems Dieva Garu, viņa tā arī turpinās aizvietot spēku ar programmām un Vārdu ar ticības mācībām. Lai novērtētu savus panākumus, viņa skaita daudzumu, tā vietā, lai meklētu augļus. Teoloģijas doktori ir aizslēguši durvis uz ticību un aizliedz visiem ieiet. Ne viņi paši iet iekšā, ne arī ļauj ieiet citiem. Viņu teoloģija nāk no kādas psiholoģijas mācību grāmatas, kuru ir sarakstījis kāds neticīgais. Taču ir viena psiholoģijas mācību grāmata, kura ir vajadzīga mums visiem – tā ir Bībele. To ir uzrakstījis Dievs, un tajā ir Dieva psiholoģija. Lai to izskaidrotu, jums nav vajadzīgs neviens doktors. Pieņemiet Svēto Garu un ļaujiet, lai Viņš jums to izskaidro. Viņš uzrakstīja šo Grāmatu un Viņš var jums pastāstīt, kas ir šajā Grāmatā un ko tas nozīmē. 1. Vēstule Korintiešiem 2:9-16: *“Bet tā ir, kā rakstīts: ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl. – Mums Dievs to ir atklājis ar Savu Garu, jo Gars izdibina visas lietas, arī Dieva dziļumus. Jo kurš cilvēks zina, kas ir cilvēkā, kā vien cilvēka gars, kas ir viņā. Tāpat arī neviens nespēj izprast to, kas ir Dievā, kā vien Dieva Gars. Bet mēs neesam dabūjuši pasaules garu, bet to Garu, kas nāk no Dieva, lai saprastu, ko Dievs mums dāvājis. To mēs nerunājam ar cilvēcīgas gudrības vārdiem, bet ar vārdiem, ko Gars māca, garīgas lietas garīgi apsprieddami. Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams. Garīgais cilvēks izdibina visas lietas, bet viņu pašu neviens neizdibina. Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu, lai Viņam varētu dot padomu? Bet mums ir Kristus prāts.”*

Un tā, ja visas šīs lietas, kurās šo pēdējo periodu apvairo Gars, ir patiesība, tad mums ir nepieciešams, lai, līdzīgi Jānim Kristītājam, uzrastos kāds, kurš sapurinātu draudzi kā vēl nekad agrāk. Un tam ir jānotiek mūsu periodā. Nāk vēl viens Jānis Kristītājs, kurš sludinās tieši tāpat, kā to darīja pirmais priekštecis. Mēs zinām, ka viņš tā darīs, jo tas ir redzams no nākošajā pantā teiktā.

“Kurus es mīlu, tos es norāju un pārmācu. Tad nu esi dedzīgs un atgriezies!” Atklāsmes Grāmata 3:19. [Jaunā latv. Bībele] Tā ir tā pati vēsts, kas bija Jānim, kad viņš tajā farizeju, saduķeju un pagānu reliģiskajā tuksnesī sauca: **“NOŽĒLOJIET GRĒKUS!”** Toreiz citu zāļu nebija; nav citu zāļu arī šodien. Toreiz nebija cita ceļa, kas vestu atpakaļ pie Dieva, un arī šodien cita ceļa nav. Tas ir GRĒKU NOŽĒLAS ceļš. Izmainiet savu domāšanu, griezieties atpakaļ! **ATGRIEZIETIES NO GRĒKIEM**, jo kāpēc gan jūs gribat mirt?

Izpētīsim pirmo šī panta frāzi: *“Kurus Es mīlu...”* Grieķu tekstā uzsvars ir uzlikts uz personas vietniekvārda “Es”. Viņš nesaka: “Kuri mīl Mani...”, kā pēc daudzu domām Viņam vajadzētu teikt. Nē, draugi. Šajā pantā mums nav jāmēģina padarīt Jēzu par cilvēciskās mīlestības OBJEKTU. Nekādā veidā! Tie ir TIE, kurus MĪL Dievs. Šeit runa ir par VIŅA mīlestību, NEVIS mūsejo. Un tā, mēs atkal ieraugām, ka mēs triumfējam Viņa pestīšanā, Viņa nodomā un Viņa plānā; un mēs vēl vairāk pārliecināmies par mācības par Dieva Suverenitāti patiesumu. Kā jau Viņš teica Vēstulē Romiešiem 9:13: *“Jēkabu Es mīlēju.”* Vai no tā var secināt, ka, tā kā Viņš mīlēja TIKAI TOS, kas minēti Atklāsmes Grāmatā 3:19, tad tāpēc Viņš tagad ir apmierinātības stāvoklī, gaidot mīlestību no tiem, kuri nav Viņam pietuvojušies? Nekādā gadījumā, jo tajā pašā pantā Viņš dara zināmu: *“Un Ēsavu Es ienīdu.”* Bet vienpadsmitajā pantā Gars skaidri saka: *“Pirms dēli vēl bija dzimuši, pirms darījuši ko labu vai ļaunu – tādēļ vien, LAI DIEVA NODOMS PIEPILDĪTOS PĒC VIŅA PAŠA IZVĒLES, nevis pēc darbiem, bet pateicoties Tam, Kas aicinājis.”* [Jaunā latv. Bībele] Šī

mīlestība ir “izvēles mīlestība” jeb, citiem vārdiem, tā ir Viņa mīlestība uz tiem, kurus Viņš ir izvēlējis (izredzējis). Un Viņa mīlestība pret viņiem atrodas ārpus CILVĒCISKAJEM NOPELNIEM, jo ir teikts, ka Dieva nodoms piepildīsies Viņa izvēlē (izredzētībā), kas ir pilnīgi pretējs darbiem vai jebkam, kas ir pašā cilvēkā. Jo “PIRMS VĒL DĒLI BIJA DZIMUŠI”, Viņš JAU BIJA pateicis: “*Jēkabu Es mīlēju un Ēsavu es ienīdu.*”

Un šeit Viņš saka savējiem: “*Kurus es mīlu, tos es NORĀJU UN PĀRMĀCU.*” Norāt nozīmē pārnest. Pārnest nozīmē “atklāt vainu ar nolūku izlabot.” Pārmācīt nenozīmē sodīt. Tas nozīmē “disciplinēt ar mērķi, lai cilvēks labotos”. Tieši par to runā Vēstule Ebrejiem 12:5-11: “*Un esat aizmirsuši pamācību, kas jūs kā bērnus uzrunā: mans bērns, nenicini Tā Kunga pārmācību un nepagursti, kad Viņš tevi norāj! Jo, ko Tas Kungs mīl, to Viņš pārmāca un šaus katru bērnu, ko Viņš pieņem. – Pacietiet pārmācību! Dievs izturas pret jums kā pret bērniem. Jo kur ir bērns, ko tēvs nepārmāca? Bet, ja jūs esat bez pārmācības, ko visi ir saņēmuši, tad jūs esat nelikumīgi bērni un ne īsti bērni. Tad nu mums mūsu miesīgie tēvi ir bijuši par pārmācītājiem, un mēs tos esam bijušie. Vai tad lai mēs daudz vairāk nepaklausītu garu Tēvam, lai dzīvotu? Jo tie gan īsu laiku mūs ir pārmācījuši, kā tas viņiem šķita pareizi esam, bet Viņš – lai nāktu tas mums par labu, lai mēs kļūtu Viņa svētuma dalībnieki. Bet katra pārmācība tai acumirkli neliekas mums par prieku, bet par bēdām, tomēr vēlāk, tanī vingrinātiem, dod taisnības miera augli.*”

Tur ir aprakstīta Dieva mīlestība. Mīlestībā Viņš vēlējas, lai Viņam būtu Sava ģimene, Viņam līdzīgu dēlu ģimene. Lūk, viņa priekšā atrodas visa cilvēce kā VIENS VIENĪGS māla pikucis. No šī pikuča Viņš uztaisīs traukus godam un traukus negodam. Tā būs Viņa Paša IZVĒLE. Pēc tam tie, kurus Viņš būs izredzējis, kuri būs dzimuši no Viņa Gara, savā dzīvē tiks apmācīti, lai tiktu darīti līdzīgi Viņa tēlam. Viņš PĀRMĒT ar ļoti lielu pacietību, maigumu un līdzjūtību. Viņš PĀRMĀCA ar naglu caurdurtām rokām. Reizēm šim podniekam ir jāpaņem trauks, kuru Viņš veido, un tas pilnībā jāsadragā, lai varētu to pārtaisīt par tieši tādu, kādu Viņš to vēlas. TOMĒR TĀ IR MĪLESTĪBA, TĀDA IR VIŅA MĪLESTĪBA. NAV CITA VEIDA, KĀ PARĀDĪT VIŅA MĪLESTĪBU, TIKAI TĀ.

Ak, mazais ganāmpulciņ, nebaidies! Šis periods strauji tuvojas beigām, un visas šīs nezāles tiks sasietas kopā, un, tāpat kā trīskārtēju auklu nevar tik drīzi pārraut, viņiem būs ārkārtīgs trīskārtējs spēks – politiskās, fiziskās un garīgās (sātaniskās) varas spēks, un viņi centīsies iznīcināt Kristus līgavu. Viņa cietīs, taču viņa izturēs. Nebaidies no tā, kas nāks pār šo zemi, jo Viņš “*Savējos, kurus Viņš šajā pasaulē bija iemīlējis, Viņš mīlēja līdz galam.*” Jāņa Evaņģēlijs 13:1. [Jaunā latv. Bībele]

“*Tad nu esi dedzīgs un atgriezies.*” Lūk, tikai nekļūdieties – šai viltus draudzei ir dedzība. Viņas dedzība ir burtiski tāda pati kā ebrejiem, Jāņa Evaņģēlijs 2:17: “*Dedzība par Tavu namu Mani aprij.*” [Jaunā latv. Bībele] Taču tā ir nepareiza dedzība, tā ir viņu pašu celtā nama dēļ. Tā ir viņu ticības mācību, dogmu, organizāciju, sava paštaisnuma dēļ. Viņi ir izmetuši ārā Dieva Vārdu, lai atbrīvotu vietu paši savām idejām. Viņi ir gāzuši no trona Svēto Garu un iecēlušī cilvēkus, lai tie vadītu. To, ka Mūžīgā Dzīvība ir Persona, viņi ir nolikuši maliņā un ir aizvietojuši to ar labiem darbiem vai pat drīzāk ar pakļaušanos draudzei.

Taču Dievs pieprasa cita veida dedzību – dedzību iesaukties: “**MAN NAV TAISNĪBA!**”

Bet kurš gan grasās atzīties, ka viņam nav taisnība? Uz kāda pamata tad ir celtas visas šīs konfesijas? – uz tā, ka tās ir oriģinālas (ka tās ir no Dieva), uz to, ka viņām ir taisnība. Taču viņām VISĀM nevar būt taisnība! Patiesībā, NEVIENAI no viņām nav taisnības. Viņas ir nobalsināti kapi, kas no iekšpuses ir pilni ar miroņu kauliem. Viņām nav dzīvības, viņām nav apstiprinājuma. Dievs nekad nav atklājis nevienā konfesijā. Viņi saka, ka viņiem ir taisnība, jo viņi taču ir tie, kas to saka, taču runāšana nepadara to par īstenību. Viņiem ir vajadzīgs Dieva apstiprinātais TĀ SAKA TAS KUNGS, taču viņiem tā nav.

Atļaujiet man piebilst, lūk, ko: es uzskatu, ka Dievs uz grēku nožēlu aicina ne tikai viltus draudzi. Šajā pantā Viņš vērsas pie tiem, kurus Viņš ir izredzējis. Arī viņiem ir kaut kas jānožēlo. Daudzi no Viņa bērniem joprojām atrodas šajās viltus draudzēs. Viņi ir tie, par kuriem ir teikts Vēstulē Efeziešiem 5:14: “*Uzmosties, kas guli, un celies augšā no miroņiem, tad atspīdēs tev Kristus.*” Būt aizmigušam nenozīmē būt mirušam. Šeit runa ir par tiem, kas ir aizmiguši starp mirušajiem; viņi atrodas šajās mirušajās konfesijās un kopā ar pārējiem plūst pa straumi. Dievs sauc: “**MOSTIETIES! Nožēlojiet savu neprātību!**” Viņi aizdod savu ietekmi, atdodot savu laiku un savu naudu, un faktiski pat savas dzīves šīm antikrista organizācijām un domā, ka viss ir kārtībā. Viņiem vajag to nožēlot. Viņiem tas noteikti ir jānožēlo! Viņiem viņiem ir jāizmaina sava domāšana un jāpagriežas ar seju pret Patiesību.

Jā, šis ir tas periods, kuram nožēla ir nepieciešama visvairāk. Bet vai tas nožēlos un atgriezīsies? Vai tas no jauna atnesīs atpakaļ Dieva Vārdu? Vai tas no jauna cilvēku dzīvēs cels tronī Svēto Garu? Vai tas no

jauna godās Jēzu kā VIENĪGO Glābēju? Es saku, ka nē, jo nākamais pants atklāj pārsteidzošo un šokējošo šī perioda noslēguma patiesību.

KRISTUS ĀRPUS DRAUDZES

Atklāsmes Grāmata 3:20-22: *“Redzi, Es stāvu durvju priekšā un kladzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani. Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla. Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.”*

Lūk, attiecībā uz šo pantu ir liels sajukums, jo daudzi kristieši lieto to savā personīgajā evaņģelizācijā, norādot, ka Jēzus it kā stāv pie katra grēcinieka sirds durvīm un kladzina, aicinot Viņu ielaist – ja grēcinieks, pēc viņu teiktā, durvis atvērs, tad Tas Kungs ienāks. Taču šis pants nevēršas pie grēciniekiem. Šim vēstījumam, tāpat visu pārējo periodu vēstījumiem, ir kopsavilkums – 22. pantā ir teikts: *“Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka DRAUDZĒM.”* Tādējādi tas ir vēstījums pēdējā perioda draudzei. *Tāds ir šis Lāodikejas draudzes stāvoklis, tai tuvojoties beigām. Tas nav individuāls vēstījums vienam cilvēkam;* šeit Gars mums stāsta, kur atrodas Jēzus. KRISTUS IR ATSTĀJIS DRAUDZI. Vai tad tas nav loģisks rezultāts tam, ka Vārds ir aizvietots ar ticības mācībām, bet Svētā Gara troni ir pārņēmuši pāvesti, bīskapi, prezidenti, padomnieki utt., un Pestītāja vietu ir ieņēmušas darbu programmas, pievienošanās draudzei vai kaut kāda pakļaušanās baznīcas sistēmai? Ko vēl pret Viņu varētu izdarīt? Tā ir atkāpšanās! Tā ir atkrišana! Tās ir atvērtās durvis antikristam, jo, ja Kāds nāca Sava Tēva Vārdā (Jēzus) un netika pieņemts, bet atraidīts, tad atnāks kāds cits, un viņš atnāks pats savā vārdā (melis, liekulis), un cilvēki viņu pieņems (Jāņa Evaņģēlijs 5:43). Varu sagrābs grēka cilvēks, pazušanas dēļ.

Mateja Evaņģēlija 24. nodaļa runā par šīm beidzamajām dienām tieši pirms Jēzus atnākšanas un stāsta par zīmēm debesīs. Vai jūs ievērojāt, ka nesen piepildījās viena šāda zīme, attēlojot tieši šo patiesību, kuru mēs izskatām. Tā ir patiesība par to, ka cilvēki Jēzu vienmēr ir neatlaidīgi stūmuši malā, līdz šajā pēdējā periodā Viņš ir izstumts ārā no draudzes. Atsauciet atmiņā, ka pirmajā periodā mēs redzējām, ka draudzē bija gandrīz vai visa patiesības pilnība – tomēr tur bija neliela novirze, saukta par nikolaītu darbiem, kas neļāva šim gaismas aplim būt pilnīgam. Pēc tam nākamajā periodā iezagās vēl vairāk tumsas, un gaismas aplis mirdzēja jau mazāk, tumsa bija aizklājusi vēl lielāku gaismas apļa daļu. Trešajā periodā šis aptumsums bija vēl lielāks, bet ceturtajā periodā, Tumšajos Viduslaikos, šī gaisma gandrīz pilnībā izzuda. Tagad aizdomājaties par to: draudze mirdz Kristus izstarotajā gaismā. Viņš ir SAULE. Draudze ir MĒNESS. Tādējādi šis gaismas aplis ir mēness, un tas bija samazinājies no gandrīz pilna mēness pirmajā periodā līdz mazai gaismas strēmelītei ceturtajā periodā. Taču piektajā periodā tas sāka augt. Sestajā periodā tas spēra lielu izaugsmes soli. Septītajā periodā tas turpināja augt, bet tad pēkšņi izaugsme apstājās un gaisma samazinājās tā, ka gandrīz vairs nebija redzama, tā ka gaismas vietā iestājās atkrišanas tumsa, un šī perioda beigās gaisma vairs nemirdzēja, jo tumsa bija visu pārņēmusi. Kristus tagad bija ārpus draudzes. Šī ir tā zīme debesīs. Pēdējais mēness aptumsums bija pilnīgs aptumsums. Gaisma samazinājās līdz pilnīgam aptumsumam septiņās stadijās. Septītajā stadijā iestājās pilnīga tumsa, un tas bija tieši tajā laikā, kad Romas Pāvests (Pāvils VI) ieradās apciemot Palestīnu. Viņš bija pirmais pāvests, kurš atbrauca uz Jeruzālemi. Šī pāvesta vārds bija Pāvils VI – Pāvils bija pirmais vēstnesis, un šis cilvēks tagad saucās šajā vārdā. Pievērsiet uzmanību skaitlim seši (VI), tas ir cilvēka skaitlis. Tā ir vairāk nekā sakritība. Un, kad viņš devās uz Jeruzālemi, tad mēness (draudze) iegāja pilnīgā tumsā. Viss. Tās ir beigas. Šī paaudze nezudīs, tiekams tas viss notiks. Tiešām nāc drīz, Kungs Jēzu!

Tagad mēs saprotam, kāpēc tur bija divi vīnogulāji – viens patiesais un viens viltus. Tagad mēs saprotam, kāpēc Ābrahāmam bija divi dēli, viens bija dabīgi dzimis (tas, kurš vajāja Īzāku), bet otrs pēc apsoliņuma. Tagad mēs saprotam, kā tiem pašiem vecākiem piedzima divi dvīņi puisēni, no kuriem viens zināja un mīlēja Dieva lietas, bet otrs, zinādams daudz par to pašu patiesību, taču nebūdams no tā paša Gara, vajāja izredzēto bērnu. Dievs neatgrūda kā nederīgu vienkārši atgrūšanas dēļ. Viņš atgrūda izredzētā dēļ. IZREDZĒTAIS NEVAR VAJĀT citu izredzēto. IZREDZĒTAIS NEVAR darīt ļaunu izredzētajam. Tieši šie atgrūstie jeb nederīgie vajā un iznīcina izredzētos. Ak, šie nederīgie ir reliģiozi, viņi ir ļoti atjautīgi. Viņi nāk no Kaina līnijas, tas ir čūskas dzimums [sēkla]. Viņi būvē savus Bābeles torņus, viņi būvē savas pilsētas, viņi būvē savas impērijas, un visu to viņi dara lūdzot un slavējot Dievu. Viņi ienīst patieso sēklu un darīs visu, kas ir viņu spēkos (pat tā Kunga Vārdā), lai iznīcinātu Dieva izredzētos. Tomēr viņiem ir sava loma, viņi ir nepieciešami. *“Kas kopējs pelavām ar kviešiem?”* [Latv. Bībelē Jeremijas 23:28: *“Kas kopējs salmiem ar graudiem?”* – Tulk.] Ja nav pelavu, nav kviešu. Taču kas ar šīm pelavām notiek beigās? Tās tiek sadedzinātas neizdziestošā

ugunī. Bet kvieši? Kur tad paliek tie? Tie tiek savākti Viņa klētī. Tie ir tur, kur atrodas Viņš.

Ak, Dieva izredzētie, esiet piesardzīgi, izpētiēt vērīgi, esiet uzmanīgi! *Bijībā dreb, darbojieties savas pestīšanas labā*, Vēstule Filipiešiem 2:12 [Jaunā latv. Bībele]. Paļaujieties uz Dievu un esiet stipri Viņa varenībā. Jūsu pretinieks velns tieši tagad staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt. Esiet nomodā lūgšanā un esiet nepiekāpīgi. Tas ir pēdējais laiks. Šie abi vīnogulāji – gan patiesais, gan viltus – tuvojas savam briedumam, taču pirms vēl nobriedīs kvieši, šīm nobriedušajām nezālēm ir jātiek sasiētām sadedzināšanai. Redziet, tās visas pievienojas Pasaules Draudžu Padomei. Tā ir šī sasiešana. Drīz pienāks kviešu savākšana. Taču šobrīd šie abi gari strādā šajos abos vīnogulajos. Izej ārā no šo nezāļu vidus! Sāc uzvarēt, lai būtu sava Kunga uzslavas cienīgs un derīgs tam, lai kopā ar Viņu valdītu.

UZVARĒTĀJA TRONIS

Atklāsmes Grāmata 3:21: *“Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tāpat, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla.”*

Un tā, kas tad mums ir jāuzvar? Tas it kā būtu šeit iederīgs jautājums. Tomēr tā nav šī panta galvenā doma, jo tas nav tik daudz “KAS” mums ir jāuzvar, bet gan “KĀ” mums ir jāuzvar. Lūk, tas ir loģiski, jo vai tad ir liela nozīme tam, kas mums ir jāuzvar, kamēr mēs nezinām, kā mēs varam uzvarēt?

Šī apgalvojuma atbilstību parādīs ātrs ieskats tajās Svēto Rakstu vietās, kuras ir saistītas ar to, kā uzvarēja Kungs Jēzus. Mateja Evaņģēlija 4. nodaļā Jēzus tika velna kārdināts. Viņš uzvarēja šīs sātana kārdināšanas ar Vārdu – tikai un vienīgi ar Vārdu. Ikvienā no šiem galvenajiem pārbaudījumiem, kuri precīzi atbilda kārdināšanai Ēdenes dārzā – miesas kārība, acu kārība un dzīves lepība – Jēzus uzvarēja ar Vārdu. Ieva krita, kad sātans viņu kārdināja, jo viņa nepielietoja Vārdu. Ādams krita tādēļ, ka viņš atklāti nepaklausīja Vārdam. Taču Jēzus uzvarēja, izmantodams Vārdu. Un atļaujiet pateikt jums, lūk, ko: tas ir vienīgais veids, kā būt uzvarētājam, un tas ir arī vienīgais veids, kā zināt, vai tu uzvari, jo šis Vārds NEVAR ciest neveiksmi.

Un tā, vēlreiz pievērsiet uzmanību tam, kā Jēzus uzvarēja šīs pasaules reliģiskās sistēmas. Kad tā laika teologi neatlaidīgi centās Viņam piekasināties, Viņš pastāvīgi pielietoja Vārdu. Viņš runāja tikai to, ko Viņam deva runāt Tēvs. Viņa gudrība šo pasauli ik reizes noveda pilnīgā apjukumā, jo tā bija Dieva gudrība.

Savā personīgajā dzīvē, cīnoties pats ar Sevi, Viņš uzvarēja, pakļaujoties Dieva Vārdam. Vēstulē Ebrejiem 5:7-9 ir teikts: *“Kad Kristus Savās zemes dzīves dienās ar skaļu kliegšanu un asarām raidīja daudz lūgšanu un saucienu pēc palīdzības Tam, kas Viņu spēj izglābt no nāves, Viņš tika uzklausīts Savas padevības dēļ. Un, lai gan Viņš bija Dēls, Viņš mācījās paklausību ciešanās, un, padarīts pilnīgs, Viņš kļuva par mūžīgās pestīšanas avotu visiem tiem, kas Viņu paklausa.”* Kam Viņš pakļāvās? Dieva Vārdam.

Un tā, Kunga Jēzus Kristus tronī nesēdēs neviens, kurš nebūs dzīvojis šo Vārdu. Jūsu lūgšanas, jūsu gavēšana, jūsu nožēlošana (nav svarīgi, ko jūs nesat Dieva priekšā) – ar to jūs neizpelnīsities šo privilēģiju sēdēt tajā goda krēslā. Tas tiks dāvāts tikai VĀRDA Līgavai. Tāpat kā ķēniņš dalās savā tronī ar ķēniņieni, jo viņi ir savstarpēji savienoti, tā arī tikai tie, kuri ir no šī Vārda (tāpat kā Viņš ir no šī Vārda), būs šī troņa līdzdalībnieki.

Cauri visiem periodiem mēs skaidri parādījām, ka, tāpat kā atstājot Vārdu krita Ādams un Ieva, tāpat, tikai nedaudz novērsoties no Vārda, krita arī Efezas periods; katrā periodā šī novērsšanās turpinājās, un šobrīd mēs redzam galīgu atteikšanos no Vārda, to izdara Vispasaules Draudzes sistēma. Šis Lāodikejas periods noslēdzas pilnīgā Vārda aptumsumā, kā rezultātā Tas Kungs aiziet no draudzes vidus. Viņš stāv ārpusē, aicinot Savējos, kuri seko Viņam, pakļaujoties Vārdam. Pēc īsas un spēcīgas Gara demonstrācijas šī nelielā grupiņa, kura tiek dzenāta un vajāta, dosies prom, lai būtu kopā ar Jēzu.

PAGĀNU PERIODU NOSLĒGUMS

Šis periods ir pēdējais no Septiņiem Draudzes Periodiem. Kas iesākās pirmajā jeb Efezas periodā, noslēgsies ar nobriedušiem augļiem un ražas novākšanu pēdējā jeb Lāodikejas Periodā. Šie abi vīnogulāji atnesīs savus galīgos augļus. Šie abi gari pabeigs savu manifestāciju katrs savā galapunktā. Sēšana, laistīšana, augšana – tas viss ir beidzies. Vasara ir beigusies. Sirpis ir sācis pļaut.

Šīs trešās nodaļas pantos 15-18, mēs atrodam precīzu ilustrāciju par nobriedušo viltus vīnogulāju, viltus garu, viltus draudzes ļaudīm. *“Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu*

auksts vai karsts. Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts, Es tevi izspļaušu no Savas mutes. Tu saki: es esmu bagāts, un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka, bet tu nezini, ka tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails. Es tev došu padomu: pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.” Nav tādu vārdu, lai izteiktu vēl skarbāku apsūdzību, un tāpat vēl nekad nav bijuši tik lepni, tik iedomīgi un reliģiski cilvēki, kas šādu apsūdzību būtu pelnījuši vēl vairāk. Un tomēr 21. pantā mēs ieraugām ļaudis no patiesā vīnogulāju, no patiesā Gara, no patiesās Draudzes, kuri ir pacelti līdz pašam Dieva tronim un viņiem ir izteikta visaugstākā atzinība, kādu jebkad ir saņēmusi pazemīga un nelokāma Garīga grupiņa: *“Tam, kas uzvar, Es došu sēdēt pie Manis uz Mana goda krēsla, tā, kā Es esmu uzvarējis un sēdu pie Mana Tēva uz Viņa goda krēsla.”* Tagad piepildās Jāņa Kristītāja vārdi, kurš tik precīzi parādīja Kristu attiecībā uz patieso un viltus draudzi. Mateja Evaņģēlijs 3:11-12: *“Es jūs gan kristīju ar ūdeni uz atgriešanos no grēkiem, bet Tas, kas nāk pēc manis, ir spēcīgāks par mani; Tam es neesmu cienīgs kurpes nest, Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un ar uguni. Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs Savu klonu, un Viņš sakrās Savus kviešus klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni.”* Kristus, Lielais Ražas Novācējs, patlaban ievāc zemes augļus. Viņš savāc klētī kviešus, kad atnāk pēc Savējiem un uzņem viņus pie Sevis uz visiem laikiem. Pēc tam Viņš atgriežas, lai iznīcinātu ļaunos ar neizdzēšamu uguni.

Tāpat mēs redzam, kā ir piepildījies nezāļu un kviešu noslēpums no Mateja Evaņģēlija 13:24-30: *“Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: Debesu valstība ir līdzīga cilvēkam, kas labu sēklu sēja savā tīrumā. Bet, ļaudīm guļot, nāca viņa ienaidnieks un iesēja nezāli kviešu starpā, un aizgāja. Un, kad labība auga un metās vārpās, tad parādījās arī nezāle. Tad nama tēva kalpi, pie tā piegājuši, sacīja: kungs, vai tu neesi labu sēklu sējis savā tīrumā? No kurienes tad radusies nezāle? Un viņš tiem sacīja: to ienaidnieks darījis. – Tad kalpi tam sacīja: vai gribi, ka mēs ejam to izravēt? Bet Viņš sacīja: nē, ka jūs, nezāli ravēdami, neizplūcat reizē arī kviešus. Lai aug abi kopā līdz plaujamam laikam; un plaujamā laikā Es sacīšu plāvējiem: salasiet papriekš nezāli un sasieniet to kūlīšos, lai to sadedzina; bet kviešus sakrājiet Manā šķūnī.”*

Tiek nopļauti gan kvieši, gan nezāles, kuri auga plecu pie pleca no pirmā perioda līdz pat šim laikam. Visbeidzot ir piepildījies tas, ko grasījās īstenot Nikejā. Ar visu organizācijas spēku viltus draudze novēršas no jebkādam patiesības paliekām un, izmantojot politisku spēku, nostiprina sevi ar valsts atbalstu, un grasās uz visiem laikiem izskaust patiesos ticīgos. Taču tieši tajā brīdī, kad šķitīs, ka viņas glēvā sazvērestība ir izdevusies, kvieši tiks savākti klētī. Kvieši un nezāles jau vairs neaugs kopā. Nezāles vairs nesaņems Dieva svētību, kuru tās saņēma, augot līdzās kviešiem, jo kviešu tur vairs nebūs, un tiks izlietas Dieva dusmas sestajā zīmogā, kas noslēgsies ar pilnīgu ļauno iznīcināšanu.

Un tā, pirms brīža es teicu, ka šajā periodā viltus vīnogulājs sasniedz pilnu briedumu, tā augļi nobriedīs un nogatavosies. Tā tas ir. Šī ļauna gara apsēstā draudze, kura ir pilna netaisnības, atklāsies kā šī sinepju sēkliņa, kas izauga par koku, kurā sataisīja ligzdas nešķīstie gari. Tās galva būs antikrists, netaisnības noslēpums (2. Tesalonīkiešiem 2:7). Tā ir taisnība. Un, ja tā ir taisnība, tad tāpat ir jābūt taisnībai, ka nobriedīs arī patiesā draudze, Līgava; un viņas briedums būs identiskums ar viņas Kungu (caur Vārdu) un viņas Galva, Kurš atnāks pie viņas, ir šis Dievbijības Noslēpums (1. Vēstule Timotejam 3:16), kurš tik tiešām ir Kristus. Un tai laikā, kad šī viltus draudze uzstāsies pret patieso vīnogulāju ar visu savu viltīgo un velnišķīgo varu, kuru veido politiskais spēks, fiziskais spēks un dēmoniskie tumsas spēki, patiesais vīnogulājs būs Vārda un Gara pilnībā un darīs tieši tādu pašus spēka darbus, kādus darīja Jēzus. Pēc tam, kad viņa tuvosies savam Noslēguma Akmenim, caur Vārdu kļūstot līdzīga Viņam, atnāks Jēzus, lai līgava un Līgavainis uz visiem laikiem būtu savienoti kā viens vesels.

Jau tagad ir redzams, kā šīs lietas īstenojas visur mums apkārt. Šī ekumēniskā nezāļu kustība jau ir reāls fakts. Taču fakts ir arī tas, ka pēdējā perioda pravietim jau tagad ir jānes vēstījums no Dieva, kas ievadīs Tā Kunga otro atnākšanu, jo, pateicoties viņa vēstījumam, bērnu sirdis tiks pievērstas Vasarsvētku dienas tēviem, un līdz ar Vārda atjaunošanu atnāks arī spēka atjaunošana.

Kādā izšķirošā laikā mēs dzīvojam! Cik gan piesardzīgiem mums ir jābūt, lai mēs paliktu uzticīgi šim Vārdam, un neko no tā neatņemtu vai tam nepieliktu, jo kas runā tur, kur Dievs nav runājis, tas padara Viņu par meli. Lūk, ko es gribēju ar to pateikt: iesākoties divdesmitajam gadsimtam, slāpes pēc Dieva, kas bija radušās Filadelfijas Periodā, izsauca lielu vajadzību pēc Dieva Gara. Taču, kad Dievs uz šo saucienu atbildēja, atsūtīdams runāšanas mēlēs, tulkošanas un pravietošanas izpausmes, kāda grupiņa nekavējoties (un pilnīgā pretrunā ar Vārdu) izveidoja mācību, kas teica, ka mēles esot pierādījums tam, ka kāds ir kristīts ar Svēto Garu. Mēles ne tuvu nav pierādījums – mēles ir izpausme, nevis pierādījums. Šīs mācības kļūdīgums ir redzams ne tikai tajā, ka tai nav pamatojuma Svētajos Rakstos, bet arī tajā, ka tie, kuri šo mācību pieņēma, uz šīs mācības pamata nekavējoties organizējās, ar to pierādot, ka viņi nebija patiesībā, kaut arī gribēja, lai

cilvēki tā domātu. Ak, tas izskatījās tik labi! Tas izskatījās kā Vasarsvētku dienas atgriešanās, taču izrādījās, ka tā nebija. Tas nevarēja būt, jo tas organizējās, un tā ir nāve, nevis dzīvība. Tas tik ļoti līdzinājās īstajam, ka milzīgs daudzums cilvēku tika piekrāpti. Un tā, ja jau tas nebija tas īstais, tad kas tas bija? Tās bija pelavas, grauda miziņa. Šajā zaļajā un mīkstajā apvalciņā tas izskatījās kā īstais. Taču, tāpat kā var doties uz labības lauku un ieraudzīt to, kas izskatās tieši kā kvieši, kaut arī tās ir tikai pelavas (jo kviešu graudi vēl nav izveidojušies), tā arī šie bija tikai tie mīkstie apvalciņi, kas izskatījās kā īstie graudi, kuriem vēl tikai bija jāizveidojas. Vasarsvētku dienas oriģinālajai sēklai bija no jauna jāatgriežas pēdējā periodā. Tā tika ierakta zemē Nikejā. Tā izdzina asniņu Sardu periodā un izauga līdz vārpiņai Filadelfijas periodā, un tai bija jānobriest Lāodikejā. Taču tā nevarēja būt atkal kā oriģināls, kamēr netiek atjaunots Vārds. Uz skatuves vēl nebija parādījušies pravietis. Taču tagad, ņemot vērā laiku, kurā mēs atrodamies Lāodikejas Periodā, uz zemes jau ir jābūt šim “pravietim-vēstnesim” no Atklāsmes Grāmatas 10:7. Šeit atkal ir jābūt TĀ SAKA TAS KUNGS, gatavam izpausties ar nekļūdīgiem pierādījumiem. Tādējādi Patiesā Sēkla jau nobriest un PĒC TAM – PĻAUJA.

Pļaujas laiks. Jā, ražas novākšanas laiks. Šie abi vīnogulāji, kuri auga līdzās un kuru zari bija savijušies kopā, – tie tūlīt tiks atdalīti viens no otra. Šo vīnogulāju tik ļoti atšķirīgie augļi tiks savākti atsevišķās glabātavās. Šie abi gari dosies uz saviem atsevišķajiem galapunktiem. Ir laiks ieklausīties šajā pēdējā aicinājumā, kurš skan tikai Kviešiem-Līgavai: “*Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums (kvieši) nebūtu dalības viņas (nezāles) grēkos un jūs neķertu viņas mocības (sestā zīmoga lielais bēdu laiks un Mateja Evaņģēlija 24. nodaļa).*”

PĒDĒJAIS GARA BRĪDINĀJUMS

Atklāsmes Grāmata 3:22: “*Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.*”

Šis ir PĒDĒJAIS brīdinājums. Cita brīdinājuma vairs nebūs. Troņa zāle jau ir ierīkota. Jau ir ielikti divpadsmit pamati. Zelta ielas jau ir nobruģētas. Gigantisko pērļu vārti jau ir pacelti un iestiprināti virās. Tā stāv līdzīgi piramīdai, tik skaista un krāšņa. Debesu būtnes, kas to sagatavoja, raugās, elpu aizzurējušas, jo tā mirdz un laistās debesu godības apņemta. Katra šīs pilsētas skaistuma šķautne stāsta par apbrīnojamo žēlastību un Jēzus mīlestību. Tā ir pilsēta, kura ir sagatavota sagatavotiem ļaudīm. Tā tikai gaida savus iemītniekus, un pavisam drīz viņi piepildīs tās ielas ar savām priecīgajām balsīm. Jā, tas ir pēdējais aicinājums. Gars vairs nerunās kādā citā periodā. Periodi ir beigušies.

Taču paldies Dievam, ka patlaban šis periods vēl nav noslēdzies. Viņš vēl joprojām aicina. Un Viņa sauciens skan ne tikai cilvēku garīgajās ausīs caur Viņa Garu, bet uz zemes no jauna ir pravietis. Dievs vēlreiz atklās patiesību, kā Viņš to atklāja Pāvīlam. Septītā vēstneša dienās, Lāodikejas Perioda dienās šis vēstnesis atklās Dieva noslēpumus, kā tas bija atklāts Pāvīlam. Viņš runās, un tie, kuri pieņems šo pravieti viņa vārdā, piedzīvos šī pravieša kalpošanas labvēlīgo ietekmi. Un tie, kuri viņā klausīsies, būs svētīti un kļūs par tās pēdējo dienu līgavas daļu, kura ir pieminēta Atklāsmes Grāmatā 22:17: “*Gars un līgava saka: Nāc!*” Šis kviešu grauds (Līgava), kurš tika aprakts Nikejā, no jauna ir kļuvis par Oriģinālo Vārda Graudu. Slavēts mūžīgi lai ir Dievs! Jā, ieklausieties šajā apstiprinātajā Dieva pravietī, kurš parādīsies šajā pēdējā periodā. Tas, ko Viņš saka, būs no Dieva, un līgava teikts to pašu. Gars, pravietis un līgava – viņi visi sacīs vienu un to pašu. Un viņi teikts to, kas jau ir pateikts Dieva Vārdā. Viņi to saka arī tagad: “*Izejat tagad no viņas vidus un esiet atdalīti.*” Šis sauciens ir atskanējis. Šis sauciens skan. Cik ilgi vēl šī balss aicinās? To mēs nezinām, taču vienu gan mēs zinām – ilgi tas nebūs, jo šis ir pēdējais periods.

“*Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.*” Gars ir runājis. Rietošā saule jau teju teju izdzisis, un draudzes periodi nogrims mūžībā. Tad viss būs beidzies. Tad jau būs par vēlu, lai atnāktu. Tomēr, ja kādā no šīm lappusēm Dievs ir darbojies ar jums caur Savu Garu, tad labāk tūlīt pat vērsaties pie Viņa nožēlā un atdodiet Viņam savu dzīvi, lai Viņš caur Savu Garu varētu dāvēt jums mūžīgo dzīvību.